

VOL. LVI.

No. 5

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Jarka: 28. říjen. — Kar. Havlíček Borovský. — The Origin of The Sokol Movement. — Sokolstvo a sport (ař.). — O nás pro nás. — Boleslav O. Hašek zemřel. — Střbr-Chýnavský: Upoutejme naši mysl více na život a jeho problémy, nežli na nemoc a smrt! — Fr. Zák, Jr.: How Sokols fulfill their lessons. — Třebízkého odkaz. — Český učenec o Američanech. — K zájezdu br. Dr. Jur. Slavíka. — Zprávy organizací: Výkonný výbor AOS. — Tech. předsednictvo AOS. — Návrh na pomocnou akci. — Ústř. vzděl. odbor AOS. — Župa Střední. — Župa Východní. — Z naší činnosti. — Jarka: říjen (báseň). — Významné dny v říjnu. — Příloha: Těloevičná hlídka. — Adresář žup AOS.

OCTOBER, 1934

Office: 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ

2345 So. Kedzie Avenue, Chicago, Ill.

Editor:

Výpravci: JAR. TUREK, 2419 So. Seaville Ave.,
Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravěmu každý přesídlovší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje tajemník aneb účetník jednot jednoteli každý měsíc.

Úřadovna Výk. Výboru A. O. S.

JARKA KOŠAŘ, jednatel

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

ŘÍJEN.

V tělocvičnách zas se smeječí,
pavučiny odstraní,
dělák, truhlář, švec i krejčí
vynoří se z ústranní.

Začne znovu ruch a dření,
náradí se opraví,
do pikniků už nic není,
tak se cvičí pro zdraví.

Ku konci si vzpomínáme
narození Havlíčka—
pro přednášku siň zadáme,
ale každá maličká...

Zástupy se odvsad hrunou,
vše se tlačí touhou vpřed,
výboři až strachy trnou—
mnohý jako lajntuch zbled...

Zatím to vše přelud pouhý,
prázdnou se zubí siň,
neb té vlastenecké touhy
u nás čím dál miň a miň!

Havlíček přec v parku stojí
z bronzu, podstat' z kamene—
za dolarem v chvatném boji
málo kdo ho vzpomene — —

Jarka.

VÝZNAMNÉ DNY V ŘÍJNU.

4. října 1895 zemřel Dr. Julius Grégr, vynikající žurnalista a politik a spoluzakladatel Sokola Pražského.

8. října 1918 v Paříži prohlášena československá neodvislost.

9. října 1636 zemřel Karel st. ze Žerotína, vynikající politik a spisovatel českobratrský.

11. října 1424 zemřel Jan Žižka z Trocnova a Kalicha, slepý, nepřemožitelný vůdce Táboritů.

12. října 1492 Krištof Kolumbus objevil Ameriku.

13. října 1867 založen Sokol v New Yorku.

14. října 1918 první sjezd Americké obce sokolské v Clevelandu.

15. října 1850 narodil se Dr. Frant. Čížek, starosta Sokola Pražského a první náčelník České obce sokolské.

18. října 1918 prohlášena československá neodvislost ve Washingtonu.

25. října 1918 zahynul J. J. Švec, plukovník čsl. legií na Rusi.

27. října 1845 narodil se Jos. Sládek, básník český a sokolský, tvůrce písně "Ku předu, ku předu, zpátky ní krok!"

28. října 1918 v Praze prohlášen samostatný stát československý. 1923, slavnostní položení pamětního kamene k Tyršovu domu v Praze. 1815 narodil se Eudevit Štúr, spisovatel a buditel slovenský.

29. října 1923 zahájen II. sjezd Americké obce sokolské v Chicagu.

31. října 1821 narodil se Karel Havlíček Borovský, žurnalista a neohrožený zastánce práva lidu českého. Zemřel 29. července 1856 po 5letém vyhnanství v Brixenu. Lidem nazýván též mučedníkem brixenským.

Kalkulujíc velmi zdravě
svatá církev mitru vymyslíla—
totiž, že má málo v hlavě,
na hlavu si mnoho postavila.

Karel Havlíček.

Farář dělá z chleba a vína
pro duše selské tělo a krev.
Sedlák dělá tělem a krví
pro tělo kněžské víno a chléb.

Karel Havlíček.

Bůh dal lidu pro chování
desatero přikázání.
ale církev jeho máť
zkrátila je v jedno: "Plat'!"

Karel Havlíček.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LVI.

Berwyn, Ill., 15. října 1934.

Číslo 5.

28. ŘÍJEN.

VTENTO den, který jest našim národním svátkem, oslavujeme 16. výročí samostatnosti Československé republiky.

Jaký to však rozdíl oproti americkému svátku "Neodvislosti"—4. července, kdy celý národ od těch nejtěplejších do nejvyspělejších oslavuje svoji svobodu hlučně a bouřlivě, kdy v plném létě příroda hýří bujnou zelení, kdežto náš svátek v pozdní již jeseni oslavujeme tiše a nehučně, za to však důstojně.

Snad je to tím, že 28. říjen jest v bezprostřední blízkosti 8. listopadu, který nám připomíná nešťastnou Bílou Horu, kdy národ náš ztratil svoji svobodu.

Připomíná nám zároveň, že národ náš byl kdysi slavný a mocný, že v dobách husitských trásla se před ním celá Evropa, aniž mohly spojené křižácké voje statečnosti jeho, sílu a moc udolati. A proč?

Protože v dobách těch byl národ český vedle statečnosti též mravný, zkázněný a svorný a pojila ho láska k vlasti, láska k volnosti a svobodě!

Jakmile však tyto vlastnosti vymizely, nastal rozklad a přišel netušený pád . . . Přišla pohroma bělohorská! Tam na pláních bělohorských v potupný prach zdeptána naše práva, naše svoboda—tam naposledy krvavě zapadlo slunce české slávy . . .

Po tři staletí úpěl národ náš pod jhem rakouským a jedině zásluhou předních buditelů národních (Dobrovský, Jungman, Šafařík, Kolár, Palacký, Havlíček) povznesen byl opět v řady kulturních národů, Sokolstvo pak svoji soustavnou výchovou tělesnou a mravní vzkřísilo v lidu českém bývalé vlastnosti, které mu zaručovaly lepší budoucnost.

A když rozpoutal se válečný požár po celé Evropě, tu národ náš stál již připravený na rozhodný okamžik dějinný. Zkázněný a svorný jako jeden muž trpělivě snášel těžké útrapy válečné, krvavou perzekuci

tyranské vlády—stál pevný jako skála ve svém utrpení, aniž dal se zvyklati ve svém vzdoru pochybnými sliby a kompromisy pletichářské vlády rakouské.

"Byli jsme před Rakouskem a budeme i po něm na jeho zříceninách národem slavných Husitů!"—Tak zněla svorná odpověď na všechny ty sliby.

Malý národ náš stál v odboji, na nějž s úctou patřil celý vzdělaný svět!

A jádro jeho, ti stateční hoši, z nichž většina prošla školou sokolskou, pod prapory československými stáli v poli se zbraní na třech frontách proti utlačovatelům odvčným.

Česká anabase na Sibiři naplnila úžasem celý svět, silila český odpor doma i v cizině. To byli ti hrdinové, jižto slábí počtem, ale silní ve svém nadšení a vědomí, zač bojují, v nejtěžší chvíli zachránili celou situaci válečnou od velké pohromy.

Nebýt této rekovné armády, jak snadno byla ztracena na Východě věc našich spojenců. Nesmírné zdroje bohatství a zásob na Sibiři byly by padly do rukou Germánů, statisíce německých a rakousko-uherských zajatců byli by posílili armády sverepých Hunů a co by bylo následovalo, snadno lze se domyslíti.

Z tohoto taky jedině mocného činu našich hrdinů zraky ostatního světa obráceny byly na podivuhodný národ náš a Spojené Státy ústy svého velikého presidenta Wilsona prohlásily armádu naši za spojeneckou a zaručily národu našemu svobodný československý stát!

Konečně zlomen odpor germánské železné moci, fronty francouzská a italská se zhroutily a přišla strašná lavina a zavalila.

Přivalila se památného 28. října r. 1918, Sokolstvem podnícená a řízená. Rozdrcena třistaletá pouta hanebného ponižení, rozmetána říše černožlutá a na troskách zpučelého trůnu habsburského vztýčen hrdě

prapor svobodné republiky československé. Tak oddělena potupa Bílé Hory! Od tohoto historického okamžiku stává se Sokolstvo národní stráží.

Naši vlasti jest jí třeba, neboť jest obklopena stejně zavilými nepřáteli německými, rakouskými a maďarskými, kteří při příhodném okamžiku nebudou se rozpakovati, aby opět opanovali československý stát, jehož přírodní bohatství a žírné lány byly odjakživa dojnou kravou pro jejich nenasytné choutky.

Proto naše mladá republika, která jest malou u porovnání s našimi úhlavními nepřáteli, musí přirozeně hledati pomoci a pevného spojení s našimi nejbližšími bratry slovanskými, o jejichž bytí stejně nepřátelé usilují jako o naše—a právě toto sbra-

tření a sblížení Slovanů, jež Sokolstvo tak účinně bylo před válkou propagovalo, musí s plným úsilím prováděti ku zabezpečení své budoucnosti i na dále.

Jedině v pravém pochopení myšlenky sokolské spočívá veliká budoucnost Slovanů a jich kulturní význam v dějinách celé Evropy.

Až naplněno bude slovo skutkem, že nejen co Čech, ale i co Slovan, to Sokol jest, pak bude mít Sokolstvo vedle významu svého výchovného a národního, též i mocný význam politický!

I přijde doba, kdy v mocném nadšení a vypjetí svorné síly všechny Slovany spojí myšlenka společná v jednu velkou republiku Slovanskou a nad tou bude pláti prapor Sokolský!! Jarka—

KAREL HAVLÍČEK BOROVSKÝ.

(Narozen 31. října 1821 v Borové u Ném.
Brodu.)

SOPRAVDOVOU úctou a vděčností vzpomínáme neohroženého bojovníka za práva českého lidu, Karla Havlíčka Borovského. Žil sice krátce, jeho veřejné působení trvalo jen několik let, ale výsledky jeho zajistily Havlíčkovi trvalou paměť celého národa.

Život Havlíčkův obsahuje třicet let přípravy k veřejnému působení, sedm let tuhé, svědomité a cílevědomé práce ve službách národa a končí pětiletým utrpením, které předčasně zkosilo třicetipětiletého muže.

V době příprav Havlíčkových k veřejnému životu pozorujeme, jak mladá přemítavá duše hledí si vytýčit pevný a jasný životní cíl. Studie svými jevy sesílily jeho pevný úmysl posilovat češství, seslabilly jeho náboženské zanícení a po vyloučení ze semináře posílily jeho odhodlání cestami seznat svět, aby dovedl pak posoudit český život, jeho přednosti i vady a poznatků svých uplatnit k prohloubení českého života. Cesty po českém kraji, po Polsku a Slovensku a zejména cesta na Rus objasnila jeho stanovisko k otázce slovanské; sesílila jeho češství a lásku k národu i viru v lepší budoucnost jeho a urychlila jeho zralost politickou.

Působení Havlíčkovo v životě veřejném bylo velice krátké, ale zanechalo trvalé stopy v českém úhoru. Kritikou vlastenčení

razil si cestu do českého života. Stal se novinářem, vytvořiv nový typ novin a získav důvěry lidu poučováním, v otázkách občanských vytvořil z novin "svědomí národa". V době plně kvasu a vzruchu dovedl poučovati za všech poměrů—absolutismu i tiskové svobody—český lid, jemuž vštěpoval správné politické myšlenky. Cítil příliš dobře těžké utrpení lidu, jeho boj o život a proto šel vlastním příkladem, aby probudil české vědomí svého práva a posílil k důstojnému sebevědomí. Jeho mravní bezúhonnost zářila jasným světlem do českého života, jeho vytrvalost a odhodlanost působily svým příkladem mocně na zakřiknutou českou duši, jež se znenáhla probouzela k novému životu.

Správně vymezil úkol občana ve státu: pracovat svědomitě a přičiňovat se, odstraňovat překážky ve svém nejbližším okolí a nečekat, až druzí věc provedou. Horlil v znamenitých "Epištolách kutnohorských" proti zneužívání náboženství k účelům politickým a britkými epigramy bičoval vady českého života.

Žel mužné působení Havlíčkovo násilím přerváno. "Zmar nadějí, útlisk a utrpení muže vyrvaného z lůna vlasti a rodiny vyvolaly z nitra pěvcova nikoli chabé vzdechy a nářky, ale podivuhodnou směs jemných tonů elegických s humorem ironií, břitkou satirou, ba až i sarkasmem, jak se nám

jeví v "Tyrolských elegiích", v této básni mužného vzdoru duše nezlomné, byť roztrpčené a zarmoucené . . ."

Vyhnanství v Brixenu však přece vyčerpalo Havlíčkovy síly, jež zákeřná nemoc zcela podt'ala . . .

Havlíček svým působením jako básník a žurnalista i svým životem jako člověk je nám vzácným příkladem energie, mužnosti, opravdovosti a obětavosti a proto na věčné časy zůstane nám ideálním vzorem a světce!

Snažme se procítit a prožít jeho myšlenky a v jeho stopách žijme a pracujme opravdově, poctivě a svědomitě ve službách národa!

(Z Pamětí Kar. Havlíčka Borovského.)

Pozn. redakce: Havlíčkovy "Tyrolské elegie" k vůli širšímu obeznámení členstva a hodící se k oslavám Havlíčkovým, uveřejníme v plném znění v některém z příštích čísel našeho orgánu.

"Přislibujte si mně,
vyhrožujte si mně,
poroučejte si mne,
přece zrádcem nebudu!
Moje barva červená a bílá,
dědictví mé poctivost a síla;
varte Němci, já jsem Čech!
Hr! já jsem Čech!"

Karel Havlíček.

THE ORIGIN OF THE SOKOL MOVEMENT.

(Concluded)

In the year 1880 Dr. Tyrš was appointed Lecturer in Plastic Art at the Czech College of Technology, and later Lecturer in the History of Art at the University of Prague which just at that time had been divided into a Czech and a German University respectively.

The work entailed by this University post and a serious nervous affliction proved an ever increasing burden to Tyrš, and on the 1st of June 1884 he resigned the headship of the Prague Sokol Association and the editorship of the periodical, "The Sokol". In a state of nervous tension he went away to the Tyrol to stay at Oetz in the Alpine valley through which flows the river Adige. On the 8th of August 1884 he went out there for a walk and never returned. His mutilated body was found on the 21st of that month in a deep pool at an inaccessible spot, and was interred first at Oetz and subsequently, on the 9th of November 1884, at Prague in the same grave where lies Jindřich Fügner.

In the same year in which Tyrš died it was finally possible to establish at least a partial organization of the scattered Sokol units. Two "župas" (district or provinces) were set up—the Tyrš župa at Kolín on the middle Elbe, and the Central Bohemian župa with headquarters at Prague. In 1884 the Kolín župa undertook a journey to Cracow to pay a visit to the Polish Sokols, and in 1888 they visited Ljubljana.

On the 24th of March 1889 there was constituted the Česká Obec Sokolská (Czech Sokol Community) which embraced 11 župas with 152 jednoty (clubs or units), and with a total membership of 17,959. The year 1892 saw the establishment of the Moravian-Silesian Sokol Community. In 1896 the two were fused into a Svaz Českoslovanského Sokolstva (Czecho-Slavonic Sokol) which in 1902 gave way to the united Czech Sokol Community which included all Czecho-Slavonic Sokol bodies in Austria.

The first "starosta" (President) of the Czech Sokol Community was Dr. Jan Podlipný, the first "náčelník" (Leader) Dr. František Čížek, and the first secretary and actual organizer Dr. Josef Scheiner. Following the II. slet všesokolský in 1891, Dr. Jindřich Vaníček was elected Leader.

In 1889 the Czech Sokol Federation organized as its first big undertaking a

visit to Paris, and at the international tournament there, members of the Czech team gained the first three places in the open competition. From that visit date the cordial relations between the Czecho-slovak Sokols and French gymnasts. In 1891 the II. slet všesokolský was held at Prague in connection with the Jubilee Exhibition held that year. The display took place in the Exhibition grounds, 2473 men took part in the displays while 3520 members in uniform marched in the procession through the city.

In 1895 the III. slet všesokolský was held—for the first time—on the Federation's own grounds on the Letná Plateau, Prague, but still in connection with the Ethnographical Exhibition. Members taking part in the displays numbered 4287, while those marching in uniform in the procession numbered 7533. On this occasion the Sokol-Adolescents took part in the displays for the first time. Their regular drilling had been inaugurated already in 1884.

The year 1895 is inscribed in the annals of the Czechoslovak Sokol movement for a further reason. It was in this year that there was held on the 28th of September the 1st annual general meeting of the Czech Sokol Community which issued the so-called St. Václav Resolution. This resolution adjusted for the first time the question of the educational activities and training of women in the Sokol movement.

In the year 1897 the Czech Sokol Community commenced the issue of its own paper, the Věstník Sokolský (The Sokol Journal) and became a member of the Union of European Gymnastic Associations, a body which changed its name after the war to that of the International Gymnastic Federation. The IVth slet všesokolský held in 1901 showed a considerable expansion of the Sokol movement, for over 11,000 members in uniform attended, and the displays were given by 6700 men members, 998 Sokol Adolescents and 867 women members. The year 1906 saw a memorable visit of the Sokols to Zagreb and Montenegro; in the year 1907 the Vth. slet všesokolský at Prague. This Congress was the first to be extended by including the Sunday previous to the Meeting proper and was the first where a Meeting "scene" (living pictures) was given. In the displays there took part 7800 men, 3000 Adolescent and boys and girls, and 2000 women. In

the procession through the city there marched 13,000 men. In the same year, during the very days on which the Congress was held, there was inaugurated the Federation of Slavonic Sokol Associations, the statutes of which received ratification in 1908.

In connection with the Vth. slet všesokolský at Prague in 1907 international gymnastic contests took place, in which the Czechoslovak Sokols took part for the first time, and were at once winners. In 1909 these contests were held in Luxembourg. There the Czechoslovak Sokols gained second place, being beaten only by the French team. From Luxembourg the team, accompanied by several officials, paid the first visit to America undertaken by the Czechoslovak Sokols. The defeat suffered at the hands of the French in Luxembourg was avenged the following year, when the Czechs won the Silver Shield in London, and again secured first place at Turin, in 1911, and at Paris in 1913.

In the year 1910 the Czechoslovak Sokols made a big tour to Belgrade and to Sofia.

The VIIth slet všesokolský held at Prague in 1912 was a presage of the stormy events which were impending. It was at the same time the 1st Meeting of the Federation of Slavonic Sokols, and was the occasion of great demonstrations on behalf of the unity of the Southern Slavs, and thus indirectly against the foreign policy of Austria. In the gymnastic displays there took part 11,120 men, over 10,000 adolescent and 5458 women. Over 20,000 members in uniform marched in the procession through the city. In 1913 international gymnastic contests were held in Paris, and again the Czechoslovak Sokols were victorious.

The following table shows the progress of the Sokol movement:

Year:	No. of Units:	No. of Members:
1862	9	265
1865	20	1,949
1871	106	10,448
1887	171	19,817
1894	352	36,042
1898	508	45,208
1905	671	58,968
1910	916	95,078
1913	1080	128,017
1920	2629	327,873
1930	3144	663,702

Up to the time of the World War the growth of the Sokol movement, as will be

seen, was very regular. The War, as was only natural, decimated the ranks of the Sokols, but it was unable to suppress their strength which displayed itself best exactly in those trying years. The Sokols were a vital element not only at home in stubborn resistance to the authorities but also in the struggles on all the War fronts. A people brought up in the Sokol spirit were Slav in sentiment, loved France and the Allies. In the name of Tyrš's ideals, on the model of the Sokol organization and in the Sokol spirit, there was formed a Czechoslovak Army abroad which, in arousing the admiration of the world by its feats of valour, contributed in a large measure to the recognition by the Allies of an independent Czechoslovak State. By the establishment of this State and end was put to the 300 years subjugation of the nation, and the dream of Tyrš was fulfilled, for Tyrš had seen one of the most important tasks of the Sokols in making the nation competent to bear arms in its own defence.

When the revolution came and Czechoslovakia was proclaimed an independent State on the 28th of October 1918, the Sokols everywhere took up with the utmost zeal the work of acting as guardians of peace and security.

After the War the Sokol movement of course made a big advance. Whereas in 1913 the adult members of the organization had numbered about 120,000, the figure had risen by 1919 to 350,000. In order to give the newly founded units plenty of work the VIIIth. slet všesokolský was arranged for the year 1920, and was held under very difficult conditions in respect of communication and food supply. Despite the great obstacles, however, the slet was a complete success. In the displays participated 23,839 men, 15,000 women, 10,112 maidens, 9950 lads, 6260 Sokolboys and 4920 Sokolgirls. In the procession through the capital there marched 28,500 youths, 35,000 men members and 13,300 women members.

In the post-War years the Czechoslovak Sokols have competed in the Olympic Games at Antwerp in 1920, at Paris in 1924, and at Amsterdam in 1928, as well as in the contests promoted by the International Gymnastic Federation at Ljubljana in 1922, at Lyons in 1926 and at Luxembourg in 1930, and with notable success on every occasion.

Finally mention must be made of the VIIIth. slet všesokolský held at Prague in 1926. In the procession there marched 35,580 men, 10,778 women, 12,751 maidens,

13,252 lads. In the displays there took part 25,000 men, 4800 senior-members, 14,080 women, 13,888 lads and 14,075 maidens.

In 1924 and in 1928 respectively the IInd and IIIrd slet contests of the Czech Sokol Federation were held, and every year since 1927 there have taken place contests for the Sokol championships for men and women. In 1921 and 1928, Sokol expeditions from Bohemia and Moravia were made to

Slovakia, and in 1921 and 1929 tours in America. On the 24th of May 1925 in the presence of President Masaryk the Tyrš Palace at Praha was opened with great ceremony as the headquarters of the Czechoslovak Sokol Community and permanent training school for teachers of gymnastics.

(From "Sokol Czechoslovak" published by ČOS. v Praze.)

SOKOLSTVO A SPORT.

ZÁJEZDEM fotbalového mužstva S. K. Kladno do Ameriky tonula československá veřejnost v horečném opojení, které u nás strhlo kdekoho a naše denní časopisy přinášely nadšené články o nepřekonatelnosti parního válce hochů kladenských a při tom o velikém významu jejich úspěchů pro náš národ před americkou veřejností, kterýžto význam při posledním zápasu v Chicagu byl silně otřesen hanebným jednáním našich fanoušků, zasáhnuvších neurvale do hry.

Již před příjezdem S. K. Kladna do Chicaga náš denní tisk s velkým ohlavením ve svých sloupcích dělal báječnou náladu a proto když dychtivě očekávané mužstvo přijelo, dostalo se mu tak nadšeného uvítání nespočtenými zástupy našeho lidu při triumfální cestě Berwynem a Cicerem do Parku Plzeňského pivováru, že nejsme toho pamětníky ani, když vítali jsme poselstvo československé Obce sokolské z Prahy.

Nadšením byli zachvácení i ti, kdož neměli o kopanou nikdy žádného zájmu a nadšení to bylo stupňováno tím více, když kladeňáci na Vojenském poli porazili Spartu scorem 9:0, v St. Louis All Stars 9:1 a v Chicagu All Stars 4:0.

Tím taky se stalo, že sportovní obec fotbalových fanoušků stala se početnější a kdekdo udržován byl v trýznivém napjetí, jak dopadnou zápasy S. K. Kladna na Východě. Tam ovšem sláva nepřemožitelnosti parního válce trochu pobledla, což střízlivého pozorovatele nijak nepřekvapilo, neboť kdo zná urputnou závodivost amerických týmů a jich ukázněnou pohotovost, tu dobře předvídal, že kladeňští hosté po všech těch krajanských projevech pohostinnosti, bankety, večírky a prohlídkami různých atrakcí a zákoutí chicagských budou fysicky zeslabeni a že zápas jejich na východě bude pro ně tvrdým oříškem—pouhým handicapem, v němž jedno a totéž

mužstvo má se měřit vždy s vybranými a čerstvými silami amerických hráčů.

Přirozené sympatie našeho lidu stála na straně kladenských hráčů, zrovna jako sympatie americké veřejnosti stojí na straně amerických hráčů, jedná-li se o primát kteréhokoliv sportu na půdě americké. To všechno je hezké pro ty, kdož do vnitřních poměrů kopané nevidí. Naše noviny stále tloukly na buben, aby každý hleděl předem si zaopatřit lístky, aby zápasisté bylo vyprodáno do posledního místečka, tak aby uchránění byli pořadatelé deficitu—zkrátka reklama byla vskutku obdivuhodná. Vstupenky prodávaly noviny a jejich roznášeci.

A tu nás maně napadá, jak rozehrály se naše noviny před naším Sokolským sletem, aby československý lid přinesl též hmotnou podporu Sokolstvu, které tak naléhavě potřebuje finančních prostředků ne pro sebe, ne pro svoji kapsu, alebrž na práci výchovnou, každodenní, která směřuje jedině na udržení českého citění naší mládeže, na povznesení tělesných i mravních sil příštích našich pokolení.

A v tom vlastně spočívá hluboký význam hmotných i mravních výsledků vystupování Sokolstva před veřejností oproti sportovcům.

Těm tedy, kdož byli do fotbalového opojení zataženi jen novinářskými články, otevře snad poněkud očí článek, uveřejněný ve sportovní části "Večerního Českého Slova" ze dne 20. června t. r.

"Květinové dary, velké perníkové srdce, pečené husy, sud piva, bedna vína, osm dortů, višňové knedlíky, stohy dopisů, blahopřejných telegramů, obrovský vavřínový věnec se stuhou a nápisem: "Naším zlatým hochům!" A nad tímto arsenálem projevů srdečné radosti, radosti nad úspěchem, složeným v hale římského hotelu "Fischer", skláněl se po matchi s Itálií starý, zkušený internacionál a pravil nám s ironickým ú-

směvem, ukazuje při tom na všechnu tu veleúrodu darů a lásky: "Pane redaktore, podívejte se, teď jsme zlatí hoši! Až přijedeme do Prahy, budou nás vítat jako vítěze. Kdeko se bude chtít ohrát na výslunni naší slávy a popularity. To bude bombastických oslavných řečí, ale na konec budou koukat tu naši dřinu oslavit jen řečmi, ale až dojde k řeči o odměnách, tak moc lidí bude dělat hluchoněmé. Jsme poctiví profesionálové; to, co jsme tady udělali, jsme v první řadě udělali s nadšením pro football a jsme št'astni, že i národní myšlenka i propagace měla z našich úspěchů velký prospěch. To je ideální stránka naší zdařilé reprezentace. Blahý pocit dobře vykonané reprezentační práce zůstane nám ve vzpomínkách, ale veřejnost i ústředí brzy na to zapomenou!"

Teď jsme "zlatí hoši" roku 1934, ale nedejme se klamat! Náš osud nebude jiný než osud zlatých hochů z roku 1924. Zeptejte se slavného Piláta, Hojera, Jandy, Červeného, Mazala, Kádi, co mají dnes ze vši té slávy, velebicích slov? Dnes na ně mnohý z dnešních funkcionářů ohrne nos a nic se nezardí nad tím, že byl před 10 lety št'asten, když se mohl se "zlatými hochy" dát vyfotografovat, nebo když mu Tonda Hojer dovolil, aby za něj zaplatil dvě piva!

Dnes jsou zlatí hoši 1924 starým železem a do nedávna jim několik strejců z ústředí dokonce ani nedovolilo, aby si ve volných chvílích zahráli svůj zamilovaný football.

O nic lépe se nebude koukat na nás za deset let. Co zbylo z té vši slávy staré spartánské a slávistické gardě? Jenom to, co mají, nebo by měli mít v kapse! Proto nebud' me sentimentální, řekněme upřímně, jako to má přiznat každý, kdo má rád své povolání. Děláme football rádi a jediné to, co budeme mít v kapse, nám tam za deset let ještě zůstane. Méně superlativů, ale více premii, suše, ale poctivě řečeno! Dnes máme svatozář kolem hlavy, budeme ji mít ještě několik dnů po slavnostním uvítání, ale pak nás pošou do těžkých zápasů a běda nám, dojdou-li nám síly!

První z těch, kteří budou o uvítání chrapět od volání slávy—nás "zlaté hochy" při první příležitosti vypískají . . .

Potud mluvím odborník footballista. Věru, těžko říci, je-li to prostoduchost či cynismus! Nebyla to tedy láska k sportu ani čest, že směli zastupovat jméno svého národa v mezinárodní soutěži, nýbrž—výše premii! Jaké to rozčarování pro velkou část naší veřejnosti, která jásala "zlatým hochům" na Václavském náměstí! Zájem footballových hráčů jen o vlastní kapsu, tedy tak upřímně a na plno projevený, ukáže

ji snad pravou podstatu kopané, provozované po živnostensku a naučí je dívat se střízlivěji na mnohé zjevy sportovního života.

K tomu poznamenává Věstník Sokolský: Srovnáme-li pozornost, které se těší u nás kopaná, s měrou pozornosti věnované Sokolstvu, vidíme, že s výjimkou všesokolských sletů a zvláště významných podniků na venkově je zájem o věci sokolské v celku jen nepatrný. Ve společnosti se o sokolstvu nemluví vůbec, v novinách čteme o nás velmi málo, až na naše vlastní zprávy v sokolských hlídkách, v rozhlase pak není Sokolstvu vyhrazeno místo ani příležitostné, tím méně stálé. Pokud jde o návštěvu obecnosti našich podniků, veřejných cvičení, je uspokojivá toliko na venkově, ve větších městech je to s námi trapné. Ani z členstva nepříjde víc, než jich samých chodí na některý footballový zápas.

Vinu na tomto stavu máme vlastně sami. Jednou z příčin je naše uzavřenost. Tvoříme vlastní, třebaš velikou sokolskou společnost a zakládáme si dokonce na tom, že mnohé významné své činy neb rozhodnutí činíme bez uvědomění veřejnosti.

Nestaráme se dost obratně o to, aby o nás věděla, takže i u té její části, která je nám nakloněna, zavládá často mínění, že se v Sokole nic neděje, ba dokonce, že se v Sokole spí. Zatím co se noviny předstihují v líčení kdejaké nestvůry a dopodrobna vynášejí i nicotné podrobnosti z footballových zápasů nějakého S. K. Nudle, najdete v nich jen zřídka kdy zmínky o práci v Sokole. Příčina toho nevězí snad ani tak v nechuti denních listů otiskovati sokolské zprávy, jako spíše v tom, že jim zprávy o tom neumíme podat včas způsobem dost křiklavým. Zde je třeba nápravy. Rovněž jest nutno domáhat se u našich rozhlasů více pozornosti k sokolské věci. Je třeba vystoupit z té uzavřenosti a zbavit se naší nemístné skromnosti. Je třeba veřejnost neustále upozorňovat na naši práci, která má daleko hlubší význam pro národ oproti sportu, který vychovává pouze jedince pro dosažení rekordu a pomíjející s tím slávy, kdežto Sokolstvo vychovává celé masy budoucích zdravých a uvědomělých občanů! Co má větší ceny pro uchování našeho češství zde v Americe, pro udržení českých novin? Zda 11 hráčů kopané-hostů, kteří od nás zas odejdou, či přes 20,000 příslušníků Sokolstva českého a slovenského, kteří mezi námi žijí a působí?

—ař.

"Ni zisk, ni slávu!"
jest heslo sokolské.

O NÁS PRO NÁS.

VÝKONNÝ výbor AOS. zvolený pro období 1934-38 nemá nikterak na různých ustláno. Hned z počátku první jeho zvolení následkem protestu muselo být zrušeno a většinou zástupců v sídle a nejbližším okolí navržena volba přímým zastoupením jednot dle čl. 14. odstavec b). Jelikož však odstavec b), dle něhož každá jednot volí přímo svého zástupce do výk. výboru, není na chicagské poměry, kde stává víc než 15 jednot, v souhlasu s hlavou článku 14., bylo nutno dáti úpravu jeho k odhlasování jednotám. Bylo toho nejvšutno, aby snad se nevyskytnuly znovu protesty proti neoprávněnému zvolení stávajícího výkonného výboru.

Jaký zájem k tomu projevíly jednoty, vysvitá z výsledku hlasování, kdy ve lhůtě tři měsíců ze 116 jednot hlasovalo pouze 45. Jest to věru smutným zjevem, jaká naprostá lhostejnost se jeví vůči důležitým otázkám našeho ústředí, které se chce vždy opíratí ve svém jednání o přání svých jednot, aby vyjasnily se nesrovnalosti a nastala tak naprostá shoda pro práci nám všem společnou. Bylo by věru již na čase, aby bylo méně kritizování našeho ústředí a spíše nastala plodná spolupráce s tímto, aby jednoty i župy hleděly plněním povinností svých usnadnití výkonnému výboru Obce těžkou zodpovědnost obzvláště v této stísněné době, kdy jest mu zápasiti s finančním nedostatkem, který brzdi provádění úkolů na bedra jeho vložných.

Vždyť hned pro začátek zahájení činnosti dostala se mu do vinku spousta dluhů a závazků a k tomu všemu nepatrná hotovost pokladni, která tak stačila na nejnutenější vydání.

A k tomu ke všemu starý výkonný výbor odkázal novému rozeslati dle článku 29. litera a) stanov AOS. návrh Sokola Chicago, podporovaný župou Střední na snížení poplatků ku Obci, všem jednotám k odhlasování.

Návrh ten sice byl dobře míněný ve prospěch jednot, měl uleviti jednotám v dnešní těžké době, však měl být zrale uvážěn a přijat sjezdem, tak aby na základě jeho přijetí mohli zástupci sjezdovi stanoviti program a rozsah práce příštího výkonného výboru se zřetelem na možné přímý Obce.

O této ožehavé otázce hlasovalo ze 116 celkem 74 jednot a pozoruhodným při tom bylo, že mnohé jednoty, jichž zástupci na sjezdu hlasovali proti snížení poplatků ku Obci, hlasovaly šmahem pro snížení. Důkaz

to, že nebylo před sjezdem o této otázce uvažováno a jediná župa Střední přišla s určitým návrhem v tom směru. Žel, návrh na snížení poplatků prošel víc jak dvoutřetinovou většinou hlasů—jednotám se uleví, ale výkonnému výboru se tím jen přitížilo. Nebude dostatek finančních prostředků na vysílání kočovných cvičitelů, kteří byli živou spojkou mezi ústředím technickým a venkovskými jednotami a kteří byli ve skutečnosti hybnou pákou jich činnosti tělocvičné, jakož i v průpravě pro naše slety a závody. A příštím rokem konají se mezisletové závody v Clevelandu, k nimž jest třeba důkladné přípravy hlavně ve venkovských jednotách již od nynějška, kdy nutno vyburcovati je k opravdové činnosti, což jedině bylo vždy možno pomocí kočovných cvičitelů.

Za nynějšího stavu finančního výkonný výbor bude nucen v mnohém sleviti, v mnohém se uskrovniti; tak aby jeho jednání krylo se s běžnými příjmy, jež závisí jediné na čtvrtletních poplatcích jednot. Proto jednoty měly by se snažiti poplatky ku Obci pravidelně se zprávami čtvrtletními odváděti a staré dluhy dle usnesení sjezduvého 10% splátkami vyrovnávati. Nebudou-li jednoty dodržovati své platební povinnosti ku Obci, nemohou očekávati od výkonného výboru plnění úkolů sjezdem mu určených.

Výkonný výbor ve své snaze snížití běžné vydání rozhodnul se z našeho orgánu obálku vypustiti, čímž ušetřeno na dvojím tisku (obálka se totiž tiskne zvlášť) a zadal tisk firmě R. Mejdřich & Co., která podala nižší nabídku nežli Národní tiskárna, u níž Sokol Americký byl vydáván po třicet roků. Tím ušetřeno bude měsíčně okolo \$80.00.

Aby pak jednou provždy odstraněny byly stálé stížnosti na nesprávné dodávání orgánu, usneseno při změně tiskárny zavěsti úplně nový adresář a dle něho opravití též katastr Obce. Jednoty byly požádány o zaslání úplného adresáře svého členstva s udáním správných adres—leč jaké bylo zklamání, když sotva polovina všech jednot vyšla výkonnému výboru v jeho snaze o nápravu vstříci.

Je to opět potvrzením smutného zjevu naprosté liknavosti a lhostejnosti zodpovědných činníků mnohých našich jednot. Jak možno pak očekávati od výkonného výboru nějakou nápravu, když jednoty mu nejsou nápomocny?

Bylo sice při výzvě zdůrazněno, že jednoty, které nezašlou adresář do konce srp-

na, běhou na se zodpovědnost, že jejich členové nebudou dostávat orgán, ale když výzva vyzněla tak ubohou ochotou jednot, bylo nutno zářiové číslo Sokola Amerického rozestlati dle starého adresáře a vyčkatí s pořízením nového adresáře, zda-li i ti liknaví se rozhoupají z jejich netečnosti a splní žádanou povinnost.

Ne-li, pak v příštím čísle orgánu uvedeme jména všech jednot, které adresář nezaslaly a orgán jejich členům zastavíme! Jiného východiska nezbývá!

BOLESLAV O. HAŠEK ZEMŘEL!

Jeden z bývalých sokolských boreů a cvičitelů dorostu—vysloužilce ze španělské války, zesnul ve věku 59 let.

Nad velkou rodinou cedar rapidského Sokola zavládí v pondělí smuteční praporec, když roznesla se osadou naší zvěst, že Boleslava O. Haška není více. Zákeřná choroba zápalu plic ukončila jeho život ve 4:30 hod. z rána v místní nemocnici. V Boleslavu O. Haškovi, narozeném v našem městě 15. května 1875 odešla postava, s níž jest úzce spojena historie T. J. Sokol od doby, kdy se ještě cvičovalo v staré čtenářské síni v letech devět a osmdesátých, a pak v novém stánku až do roku 1920.—Po řadu let býval cvičitelem káňat i dorostu—dnes dospělých to žen a mužů, kteří s vděkem ve svých srdcích vzpomínají na doby, kdy chodívali do tělocvičny a pod schopným vedením pronikali do tělovýchovné soustavy—budovali tělo, duši i charakter, aby v okamžiku kdy život zavolá, byli připraveni na zápas.

Br. Hašek byl Sokolem—borcem, jakých se nám rodí pořádku. Schopnosti jeho byly plně uznávány Americkou Obcí Sokolskou a již roku 1907 vybrán byl za člena vzorné čtyry, která odjela do Prahy v Československu podílet se na velké Olympiádě. Roku 1912 byl to opět br. Hašek, který se svým mužstvem odjel do zámoří a vrátil se domů co vítěz. Byl také členem družstva, jež při všesokolském sletu konaném roku 1909 v Chicagu získalo championát a hned následujícího roku stejně vítězný zájezd byl učiněn do města New Yorku. Během své plodné, příkladné činnosti u Sokola sám získal řadu cen a památné obrázky z jeho dob zdobí dnes síně naší Sokolovny.

Během španělské války sloužil u kumpacie C 49 iowské dobrovolné infanterie aúčastnil se aktivně služby na Kubě. Mimo manželky Marie zanechává čtyři dcery, Dorothy, Miladu, Yvonne a Betty Jane, všechny doma, dva bratry, Milvoje a Lu-

míra Haškovy a sestru pí. E. H. Pirklovou. Přináležel k místní odbočce národní federace listonošů (sám byl listonošem po třicet let), Tělocvičné Jednotě Sokol, Dows táboru vysloužilců španělsko-americké války, loži Jan Hus, IOOF, a v dřívějších letech patřival k řádu Prokop Velký, ČSPS.

Pohřeb Boleslava O. Haška, vypravený Bártovým ústavem, konal se ve středu 19. září ve 3. hod. odpoledne na Linwood hřbitov. Nad rakví v kapli promluvil čecky i anglicky red. T. B. Hlubuček, kdežto obřady u hrobu vykonány úředníky lože Jan Hus, I. O. O. F.

Upoutejme naši mysl více na život a jeho problémy, nežli na nemoc a smrt!—

Laskavý čtenáři, žádám tě důtklivě pro tvé a celku dobro, bys zde napsané nejenom přečetl a pak odložil, avšak abys trochu své mysle k hlubšímu studiu věci, o níž se zmiňuji, obětoval a zda-li ne ihned času bys neměl, až trochu pokdy budeš mít zde k nadepsanému:

“Upoutejme naši mysl více na život a jeho problémy, nežli na nemoc a smrt,” se k přemýšlení vrátil.

Věřím úplně, že shora nadepsaná slova, týkající se našeho každodenního bytí a nebytí, jakož i života spokojenosti obzvláště za dnešního dne, kde většina lidu mysl ve světě člověka jest upnuta k tomu, jak pro dnešek a zítřek kus chleba pro sebe a své vydobytí, což jest hlavním a jediným základem spokojenosti a radosti ve světě dělníka a člověka v jakémkoliv oboru zaměstnaného.

Toto jest nejhlavnějším problémem žití lidského a k tomuto bodu máme co nejvíce svoje myšlenky soustřediti.

Nežli se o věci, jež na mysl mám, šířeji a podrobněji rozepíši, tu ihned předem připomínám, že tato věc mě ihned před padesáti lety, když jsem co mladík do Ameriky přijel a do Sokola vstupoval, na mysl ležela a proto jsem se za myšlenku sokolskou, “ve zdravém těle, zdravý duch”, postavil a až do dnešního dne stejně smýšlím, ač mě mnoho a mnoho mých přátel nabádalo, bych více k podporujícímu spolku v pádu nemoci aneb smrti se přidal, kde bych se s mojí čilostí uplatnil a kde prý bratrství a pravá křesťanská láska pěstována jest a svůj stánek má.

Já však uvažoval takto a z čehož jsem až do dnešního dne ničeho neslevil.

Mám já v osmnácti letech svého života mladý zajíc sotva se po tomto světě rozhlédnuvší, jež všemi dary oplývá k štěstí a spokojenému životu (kdyby to ovšem

člověku člověk, prý jeho bratr, od úst nebral), již na zlo, faleš a jiné, ba i na nemoc a smrt myslet?

Posuzuj, laskavý čtenáři, sám, kam jsem se obrátil na cestu měl?

Na spolek podporující, kde jsem ve svém mládí plný energie a větrných zámků, což mě i do Ameriky z mé rodné vesnice hnalo, aneb se vrhnouti, což jsem také učinil, do řad Sokolstva, kterému Tyrš do vinku vkládal pro každého jednotlivce vědomí, že rovným člověkem se svým spolubližním jest a že se přičiňovati má, by své tělo, jakož i ducha pěstoval až na ten nejvyšší stupeň dokonalosti, kde pravda všem jediným bohem by byla.

Může se někdo diviti a snad i zazlivati, že tak krásný směr a cíl celou moji duši zaujal, ač jsem se i zde za padesáte roků přesevědčil, že ten odkaz Tyršův pro mnohé jest pouze zbožným přáním a ještě daleko od skutečnosti, kde "Co Sokol to Čech a co Čech to Sokol", dále se musí do lidu vštěpovati a že k velkému ideálu, jež srdce Tyršovo ovládal, jest cesta ještě daleká, po níž mnoho trní a kamení se nalézá, o které poutník chtějící se až na címburí těchto snah dostatí a tam vítězný prapor vědy, pokroku, spravedlnosti při pravdě zabodnouti, mnohokrát ještě svoji nohu poraní na lidském předsudku, na zlobě zášti a sobeckosti, jež v lidu zakořena, což však vše dobrého sokolského borce lekati nesmí a on jsa vyzbrojen pevnou vůlí, tím více svůj spár napnouti musí při písni "Kupředu, kupředu, nazpět ni krok" a musí neoblomě každou píď půdy k lidskosti dobývati, v čemž mu má i Havlíčkovo heslo "nepopustíme" pomáhati!

S takovými nadějemi a odvahou, drahý příteli, vstupoval jsem do řady sokolské v Clevelandu ve Slovanské Lípě a do Sokola Čech v roce 1880 a ačkoliv i mne mnohý trn zranil a kámen do cesty vržen byl, který mne rukou lidská do cesty vložila, nelituji, že mezi Sokoli jsem vstoupil a že Sokolem jsem a těch pár roků, co mne prozřetelnost v tomto slzavém údolí popřeje ještě při sokolství strávití, sobě přeji po boku těch, kdo sokolskou myšlenku vážně berou a nejsou pouze Sokoli parádními, neb zizkuchtivými, což hříchem na tak krásné a velké věci, jako je Sokolská věc.

Tyto myšlenky, bratři, sestry a jiní naši krajané, mne vedly k napsání dnešního "Upoutejme naši mysl více na život a jeho problémy, nežli na nemoc a smrt", což myslím, když budeme i naši mládež do srdce a mozku vkládati, že k dobrou přístích dob poslouží a my tím dobrou práci jak pro národ náš, tak pro "slovanskou rodinu", k níž

pokrevně přináležíme, tak i pro lidství celé vykonáme.

Věřím, že co člověk právo mám o věcech života lidského se týkajících, tedy i o mém přemýšletí a uvážlivě věci, spravedlivý a nestranný posudek dáti a dobré od nedobrého odlišovati.

Z toho důvodu nezdá se mi prospěšno to, že sotva dítě do života vstupuje a na svou nožku vlastní ku kroku se utužovati počíná, jeho mysl na nemoc a smrt připravovati, když celou řadu let před sebou má, na což v programu sokolském pamatováno bylo a z téhož důvodu v sokolské škole se dítě učí odvahy, sebevědomosti a nebojácnosti života, ani smrti vedle vštěpování jemu rovnosti a spravedlivého o životě posudku při života pravdě.

Ríkáme sobě tak přecasto při různých příležitostech, "pravdu sobě mluvíme a dobří spolu bud'me," což i zde platiti má, abychom jak předkové činili, i my konali, jdouce po jejich šlépějích a kteří znali pomoci bližního beze všech paragrafů a zákoníků, kde stará "pragnostika" nám povídá, že co dělá levice, nemá vědět pravice.

S takou myslí, bratři a sestry, v sokolském táboře se k sobě mějme a slibme si opět v tak vážné chvíli, jako jest 8. srpna letos 50leté úmrtí našeho Otce a Vůdce Dr. Miroslava Tyrše, že se aspoň v malém měřítku chceme přiblížiti k jeho snahám a touze pro sokolskou věc, čímž této největší službu prokážeme v očích soudného lidu a vykonáme více, nežli tou největší a nejhlučnější muzikou, máváním prapory a hlášením hesly tam, kde přecasto srdce neví, co ústa mluví.

Těmito párma řádky i já vzpomínám Otce Tyrše, "bohatýra" Fuegnera a jeho dcery Renaty Tyršové při jejich narozeních, Husova 6. července, jakož i slov proroka Komenského, že se správa Čech navrátí do rukou твоjích, ó lide, při Havlíčkovém "Nedejme se!" a mnoho a mnoho jiném všech těch, kterým blaho a štěstí národa na srdci a duši leželo, ku kterým ovšem i nynější náš osvoboditel Masaryk se svým projevem, že Tábor náš program jest, patří, což by mělo býti světlým majákem po cestě kupředu každému členu v sokolském kruhu.

Přeji ne pouze bratrům a sestrám v řadách sokolských, nýbrž lidu všemu, by se probral z tísně, kterouž svět jest zachvácen (ovšem že člověka vinou, že dosti nepěstuje "přelom, přeskoč, ale nepodlez" a při všem pravdu miluj), což jest v sokolském desateru, znamenám se se sokolským, tábořským a legionářským "Zdar"

Štíbr-Chýňavský.

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Slovo k srdcím!

ZDÁ SE, že máme již schopné cvičitelstvo, ale rozhodně nemáme schopné organizátory—cvičitele a to v jednotách i župách. Máme vynikající cvičitele, ale mnohé tělocvičny, kde i výborní cvičitelé vedou, jsou v tom bídě na počet cvičících. Jednota, která má 300 členů, ale pouze 20 cvičících mužů je jednota slabá a cvičitel je slabým organizátorem, neboť nevěnuje tolik pozornosti svému okolí a veřejnosti, kolik je povinen. Něco zde vážně! Hledejte příčinu!

Župní náčelník se musí obětovat ve prospěch celku župy! Musí dělat, musí dohlížet, musí pochválit, musí domluvit. Energetický náčelník župy se nezachová všem cvičencům, všem jednotám, ale svojí energií a pracovitostí a rozvahou přivede župu k rozkvětu, neboť šikovně donutí k činnosti všechny jednoty, všechno cvičitelstvo!

Jsou všichni vedoucí žup na svých místech? Prozkoumejte jejich činnost a uvažujte!

Rád uvítám každý pokyn pro technické ústředí obce. I zde musí být výkon, nikoliv slova, rady a pokyny tělesům nižším. I

zde jsou dobrovolní pracovníci, kteří jsou vázáni slibem k plnění zodpovědné práce. Jest-li svoji povinnost nebudou plnit, budou nahrazeni jinými. To je příkaz zákonů, stanov a sokolského svědomí. Upřímně doznávám, že členové technického ústředí AOS. jsou na svém místě. Rozvrh práce je pevný. Vedení důsledné a vzdor finančním nesnázím, výsledek práce v krátkém období bude a musí být patrný. Totéž žádám pro župy i jednoty, aby techničtí vedoucí dokázali tu největší výkonnost a hleděli i za těžkých poměrů hospodářských svoji organizační schopností, neúnavnou a vytrvalou prací nikoliv udržet, ale zvýšit hodnotu výchovy v našich tělocvičnách a počet cvičících na míru a výši nebývalou.

Náčelníci jednot poslechnou rady župních vedoucích. Promyšleně, ale energeticky probudí jednotu k životu, zvýší počet cvičících. Jaký náčelník, taková jednot!

Neznám slovo nemožnost u vedoucích technikářů! Vše je možné, jen když se chce! Chtějte! Organizuje! Pracujte! Inspirujte! Ved'te! Jste vůdcové sokolstva!

Nazdar!

Náčelník AOS.

O volbě náčelníka.

NĚKTERÉ jednoty a župy provádějí volby náčelníků a náčelníc uprostřed správního období, buď v červnu, červenci, srpnu či září. Upozorňuji, že tyto volby nejsou dle stanov správné a zodpovědný úřad náčelníka tím postrádá i významu. Náčelník je důležitý činník v župě či jednotě, který musí být volen v roční schůzi právě tak, jako starosta, jednatel, pokladník a jiní správní činníci.

Volby uprostřed roku oddůvodňují se tím, že činnost v tělocvičnách začíná s novým školním rokem po prázdninách a že náčelník může program pracovní pro příští období lépe vykonávat, než když přejímá vedení až v lednu. Důvod, že náčelník, který hodlá odstoupiti, neb který snad nemá naději na nové zvolení, by činnost od září do prosince nedbale vedl, je malicherný. Začátek školního roku je vhodná doba pro nastoupení cvičitele v jednotě, zejména pro placeného učitele tělocviku, nikoliv pro volbu náčelníka.

Několik bodů na objasnění: Pořad práce v tělocvičnách i různých podniků je vždy předem vypracován a je povinností cvičitelského sboru či župního předsednictva a hlavně náčelníka, aby na přesné plnění práce v programu obsažené dohlížel a vykonával co bylo usnešeno či přikázáno. To je povinnost, kterou úřad přináší a stanovy určují.

Zásadní pořad práce všech sborů, výborů a odborů jednoty a župy je schvalován též roční schůzí (sjezdem).

Každý náčelník má a musí vésti své těleso v takovém pořádku, aby kdykoliv mohl vedení odevzdati nástupci, bez škodlivého vlivu na postup práce.

Náčelníci žup i jednot se vůbec tak často nemění při volbách, neboť když činník (náčelník) přivede jednotu k rozkvětu, je volen znova a pro dobro celku dále v udaných směrech pracuje. Jiný náčelník se volí obyčejně jen tehdy, když dosavadní nekoná své povinnosti, když z různých vlastních a

pádných důvodů soukromých, zdravotních, finančních, či jiných sám úřad nemůže zastávat. Tehdy starý náčelník, který svědomitě pracoval je nahrazen v řádných nových volbách. Není to však žádné pravidlo přikázané, ale je to nepsaný zákon ve cvičitelských sborech, který bývá porušen jen zájmy osobními nebo neshodou jednotlivců. Dobře však, že to bývá u nás mezi cvičitelským velmi řídký zjev.

Odstoupí-li náčelník uprostřed volebního období, nastupuje na jeho místo místonáčelník, nikoliv nový náčelník. Toto je důležité!

Místonáčelník je volen pouze cvičitelským sborem a schválen výborem župy (schůzi jednoty).

Náčelník župy je však volen ve výroční schůzi cvičitelstva jednot v župě sdružených a volba je předložena roční schůzi všech zástupců jednot v župě sdružených ku schválení. Viz: Rád Technického předsednictva župy, písmeno h.)

"Náčelník jednoty je volen na návrh cvičitelského sboru valnou hromadou (výroční schůze) jednoty. Ostatní činovníci volí si cvičitelský sbor jednoty na rok ze svého středu. Tyto volby konají se obvykle v 1. schůzi po valné hromadě jednoty. Volba místonáčelníka i cvičitelů musí být předložena jednotě k schválení." Viz: Stanovy AOS.—Rád cvič. sboru, článek "Volby", č. 16.

Náčelník navržený cvičitelským sborem

nemusí být však valnou hromadou zvolen. Doporučení může být vráceno cvič. sboru k novému uvážení, nebo může valná hromada voliti v jistých případech náčelníka přímo sama. Toto však málokdy se stane, neboť návrh cvičitelského sboru je pravidelně respektován.

Stanovy pro T. J. Sokol a T. J. Sokolic, článek "Valná hromada" č. 24, písmeno a.) přímo určuje: "—voliti starostu, jednatele, pokladníka, účetního, náčelníka atd.", čímž naznačuje, že náčelník je zodpovědným činovníkem. Je-li volen náčelník jiným způsobem, je postaven na výši dočasného člena výboru, bez zhodnocení postavení vůdce jednoty a župy, neboť volby v župě jsou stejně významné.

Tolik na vysvětlení těm jednotám a župám, které nekonají volby dle stanov. Nedávny případ při volbách do Výk. výb. AOS. poučuje, že mohlo by vzniknouti i zde nedorozumění a volby takto provedené nebyly by platné. Uprostřed roku nahrazuje odstouplého náčelníka, místonáčelník.

V zájmu důstojného postavení náčelníka župy a jednoty, rovnocenného pracovníka s ostatními činovníky župního předsednictva i úředníků jednoty, provádějte volby, jak stanovy určují. Totéž platí pro sestry!

Toto vysvětlení je psáno na základě usnesení Technického předsednictva AOS. ve schůzi dne 19. září 1934 a schválení Výk. výb. AOS. dne 24. září 1934.

Jarka Jelínek, náčelník AOS.

Prohlídka nářadí v tělocvičně.

S PODZIMEM vrátili jsme se zpět do tělocvičen a tím také nastane dle rozvrhu, cvičení družstev na nářadí a s náčiním.

Cvičitelstvu se ukládá, aby provedlo podrobnou a přísnou prohlídku nářadí a náčiní za dozoru zvoleného správce nářadí, náčelníka a odborníka pro kov a dřevo. Přesně dle inventáře, přehledně se každý kus náčiní, zdali není poškozen, aby tím nevznikla škoda na zdraví či majetku cvičícího členstva a mládeže. Nepotřebné nářadí se vyřadí, poškozené se napřed spraví, než bude v tělocvičně použito. O přehledce nářadí se sepiše protokol, podepsaný odborníky i účastníky komise, podá se zpráva jednotě a zápis o prohlídce se uschová.

Touto přehlídkou, odborně vedenou zabezpečujeme se proti úrazům, které mohou vzniknouti nářadím nezpůsobilým k užívání a poškozeným. Jednota je sice spolkem, kde dobrovolně každý podřizuje se pořádku

a pravidlům, ale jednota je povinna dbáti o bezpečnost a zdraví cvičenců v tělocvičně. Za nešťastnou náhodou, zavinivší úraz nikdo nemůže, ani cvičitel, ale za úraz vzniklý nedbalostí a porouchaným či nezpůsobilým nářadím hmbiti se musí cvičitel, náčelník i jednota.

Proto zjistěte, zdali dřevěné a kovové součástky nejsou odřené, hrubé, nalomené či jinak poškozené. Přehledněte jakost provazů, řetězů, závěsů, háků v podlaže, pevnost šroubů a zvyšovacího zařízení, jistotu zásuvek na bradlech, hrazdách, u žebříků, kruhů, šplhadlech, koně, kozy a pod. Pečlivě prohlédněte péra i prkna pružných můstků i desky u můstků obyčejných. Správně krycí gumu, jestli je roztržena, rovněž i povlaky žíněnek. Opatrně prohlédněte šplhací dla, aby nebyla nalomená či naštipnutá, třísky na nich. Pevnost a stabilitu každého kusu odborně prozkoumejte. I podlaha musí být v pořádku. Mimochodem projednejte

i to, aby podlaha po tanci hladká, byla vždy pro cvičení vodou umyta neb opláchnuta. Prohlédněte lékárníčku pro prvou pomoc. Doplňte potřebné!

Dozor na nářadí musí býti neustálý. Hlavní prohlídka však je nutná a předepsaná všem jednotám, malým i velkým, každých 6 měsíců, nejméně však jednou za rok.

Úprava nářadí pro cvičení rovněž musí býti pečlivá a vedoucí družstva, než přistoupí k výkonům, vždy se přesvědčí o úpravě nářadí pro cvičení. Ve zvláštních hodinách, ve cvičitelských školách učí se naši

žáci, jak připravovati nářadí a jak dbáti o bezpečnost svěřenců prohlídkou nářadí, než cvik je prováděn.

Dobrý náčelník, uvědomělý cvičitel vezme si tuto radu k srdci a dle ní se vždy bude řídit při přehlídce i úpravě nářadí. V zájmu bezpečnosti o naše svěřence budeme a musíme držeti nářadí i celou tělocvičnu v nejlepším pořádku.

Znovu upozorňuji, proveďte podrobné, pečlivé a odborné prohlídky nářadí, náčiní a tělocvičny.

J. J.

Návrh pro novou hru pod širou oblohou.

Podává J. Č.

PODÁVÁM zde bratřím cvičitelům nárys hry, pro kterou však bylo by třeba pravidla opatrně vypracovati a vyskytnuvši se vady vymítnuti. Vyžaduje to někdy celou sezonu, ba i déle, nežli některá hra jest uznána za přijatelnou a pravidla pro ni stanovena. A i po letech na základě nabytých zkušeností jsou prováděny stále změny—jako v americkém foot-ballu a basket-ballu. Navrhovaná hra poskytla by dorostu i mladému členstvu ukojení touhy po zápolu, a hráči by měli příležitost uplatniti nejen svoji obratnost, ale i sílu a odvahu. Že snad i nějaké pohmožděniny by byly možné, jest přirozeno, ale věřím, že chcem-li vyvíjeti odvahu, kterou každý muž honositi se má, nějaký element nebezpečí hra v sobě obsahovati musí. Vážné úrazy však při dobrém vedení byly by zde naprosto vyloučeny.

Stává se, že i děti při hře dají vznik myšlence, jak některou hru pozměnit a zlepšiti a myšlenka na upravení hry zde navrhované vznikla ve mne v době světové války, kdy i Spojené Státy počaly mobilisovati. Na počátku mobilisace byli učitelé tělocviku středních škol vyzváni, aby navštěvovali mobilisační tábory a tam nováčků byli nápomoeni při provádění her, nežli se najde mezi nimi dosti vedoucích. A tu při návštěvě jednoho tábora viděl jsem, jak nováčkové v pravém slova smyslu rvali se o pytle, naplněné pískem a tu při prvním pohledu jsem shledal, že by z té obvyklé tahanice, ba hotové rvanice, dala se upravit vydatná hra. Tedy myšlenka není původní, nač zvlášť upozorňuji. Měl jsem v úmyslu sám hru upravit a pravidla pro ni sestavit, jelikož ale mládež vyšších škol jest příliš zaujata pro hry jako base-ball, football a basketball, které jsou pě-

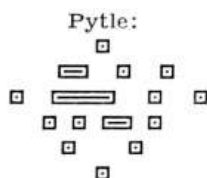
stovány též v universitách, nejevila o novou hru velkého zájmu a také proto ne, že nebylo lze vřaditi ji do závodění meziškolského, když musí pro každý závod býti přihlášen určitý počet škol a tu byl jsem nucen od svého pokusu upustit. Až nyní, když probíral jsem se v cvičební látce, po leta nashromážděné, přišel jsem na poznámky o hře této, které našim bratřím předkládám. Ani o pojmenování hry se nepokouším, ponechávaje vše pro dobu, kdyby se hra ujala a byla pěstována v našich řadách jako hra závodní. Přednosti hry by bylo ve volném ovzduší propracování celého těla, jak paží, tak nohou i trupu a hlavně orgánů dýchacích.

Nářadí: Dvacet (ba i více) obyčejných pytlů, různé velikosti, z bílé látky. Pytle naplněny jsou pískem tak, aby byly různé váhy. Několik desitiliberních, patnácti, dvacíti, dvacítipěti liberních a konečně několik až padesáti liberních. Pytle musí býti pevně zavázány neb zašity, aby se během hry neuvolnily a písek z nich nebyl vysypán. Každý pytel musí být tak naplněn, aby zápasníci nemohli uchopiti jej za volnou část, na př. některý nedoplněný roh pytle. Váha jest naznačena po obou stranách pytle velkými černými číslicemi, aby nejen hráči, ale i diváci viděti mohli, mnoho-li každý pytel váží.

Účel hry: Z každé čety na dané znamení vyrazí určitý počet hráčů k pytlům a každý uchopí jeden a snaží se s ním vrátit ku své četě. Když jej tam uloží—místo pro ně může být označeno za linií, s které se "startuje"—může se vrátit pro jiný. Když jsou všechny pytle odneseny, tu která četa odnesla si do svého stanoviště více váhy, ta vítězí.

Způsob hry: Pytle uloženy jsou uprostřed

zápasiště na hromadu. Závodi-li dvacet hráčů v každé četě, tito zaujmou místa ve čtyřech pětistupech za sebou. Jelikož nejtěžší pytle dali bychom do spodu, tu by bylo nutno vřaditi nejsilnější hráče až do poslední pětice.

Délka dráhy od "startu" k pytlům stanoví se dle síly hráčů. Delší pro členy, kratší pro dorostence. Dle toho lze upravit i váhu pytlů.

Na dané znamení vedoucího, vyrazí první pětice k pytlům a každý uchopí jeden a snaží se s ním vrátit ku svému stanovišti za linii. Přirozeno, že každý snaží se zmocnit se pytle těžšího. Druhá pětice vyrazí zároveň za první a zaujme rychle místa na druhé straně pytlů, kde snaží se soupeřům v běhu překážeti, pytle jim, možno-li odejmouti a zanést je do svého stanoviště. Komu podařilo se donést pytel na určité místo na své straně, má právo vrátiti se pro jiný. Při tahání o pytel dotýkání se těla rukama, strkání a pod. musí býti přísně zapovězeno. Členům druhé pětice mohlo by

býti ale dovoleno klesnouti před běžcem s pytlem do podporu klečmo, aby tento při ztrátě rovnováhy byl nucen pytel pustiti a tu naskytla by se číhajícímu odpůrci příležitost pytel uchopit a zanést jej ku své četě. Každému útoku na pytle poskytneme 3 minuty času a na dané znamení musí se hráči vrátit na svá stanoviště. Nedonesené pytle jsou vráceny zpět na hromadu. Nyní vyrazí pětice druhá, jejíž pomocníky, jak vyličeño, jsou členové pětice třetí atd. až se všichni vystřídají. Pro pětici poslední úkol strážců, nebo pomocníků připadne pětici první. Nejtěžší zápas veden by byl přirozeně o nejtěžší pytle, a tu by mohlo býti upraveno pravidlo, že spoluhráči toho, který by uchopil pytel 50liberní, obklopili by ho tak, aby ho chránili před útoky soupeřů. Ale tu by bylo nutno stanovit, aby strážci kryli a chránili ho jen svými těly, při založených pažích, neboť jinak by hra sváděla k nepěknému tahání a strkání. Tak jest pokračováno až všechny pytle jsou rozneseny na stanoviště hráčů. Nejsou-li všechny pytle odnešeny ani po útoku poslední pětice, začíná další útočení opět pětice první.

Tot' pouze hrubý nástin, neb jsem poznamenal hned na počátku, hodnotu hry lze oceniti a vady vymítiti jen během provádění. Když jsem tento způsob zábavy ponejprv spatřil, viděl jsem také, jak ubožák, který v náručí třímal těžký pytel, povalen byl na zem, uchopen za nohy a vlečen na opáčné stanoviště, při čemž druhí snažili se mu pytel vyrvat. A tak mohla by se hra zvrhnouti v podobné surové počínání, nejsou-li pravidla stanovena a i když jsou, není-li na jich zachovávání přesně dohlíženo.

Jediné, co klásti bude uplatnění hry této mezi námi velké překážky, jest, že kde není letní tělocvična, tam stane se nemožným dopravovati tolik pískem naplněných pytlů na místo hry a zase zpět a též kde nalézt dosti místa k jich uschování? Dalo by se snad obtíži té vyhnouti tím, že by mohly býti pytle sešněrovány, na místě zašity, na hřišti je vždy naplniti a po hře vyprázdniti.

ST. MATOŠKA:

K výchově žactva.

PŘI vedení cvičební hodiny jest nevyhnutelné pro vedoucího dbáti na:

1. Čistotu tělocvičny, aby tato byla správně čistěná a větraná. Pokud možnost dovoluje zameziti vstupování do tělocvičny v botech, obzvláště v blátivém počasí.

2. Udržovati kázeň a pořádek ve všem co se týče včasného začínání a končení cvič. hodiny, chování cvičenců. Zamezit ošklivé rozhovory, hrubé výrazy, neslušné chování atd.

3. Poctivým sledováním povahového založení jednotlivců, snažiti se vystihnouti

správnou cestu ke vzbuzení zájmu a rozhodně tento zájem udržeti.

4. Cvičiti dle správně vypracovaného rozvrhu.

5. Pokračovati od lehkého cvičení k těžkému a přizpůsobovati cvičení dle chápavosti a schopnosti žáka.

6. Mluvit vždy jasně a hlasitě a přirozeně, taktéž povely necht' jsou srozumitelné.

7. Při jakémkoliv vysvětlování neb cvičení jest nutno, aby vedoucí ze svého místa měl dobrý přehled přes všechny žáky, tito aby též dobře viděli vedoucího.

8. Míti neustále na zřeteli zodpovědnost za vše, co se v tělocvičně koná, jako: nedovolovati mládeži žádné cviky, které by byly nevhodné, nezdravé a nebezpečné.

9. Dbáti na plynulost cvičení, neztráceti čas přílišným mluvením neb vysvětlováním, raději často cvik vzorně ukázat.

10. Kontrolovati se při mluvě, to jest neužívat neustále stejné výrazy neb to často zavádá příčinu ku sesměšňování, ale užívat srozumitelných slov českých i pro naši americkou mládež.

11. Kdykoliv jest nutno něco vysvětliti, vedoucí musí mít pozornost všech žáků upoutanou na sebe.

12. Nejhlavnějším bodem jest dbáti na všestranný pohyb, aby každá skupina svalstva v těle se řádně propracovala.

13. Nikdy nedopouštět, aby začátečníci (nováčkové), často velmi těžkopádní, měli být někým sesměšňováni.

Cvičební hodina.

Nežli společně cvičení započne jest dobře nechat žáky několik minut skotačiti, nikdy však bez dozoru.

Přesně na čas nechat nastoupiti, což má býti vykonáno v tichosti a co nejrychleji.

Každou cvičební hodinu věnovati asi 5 minut pořadovým včetně s nástupem. Věřím, že cvičili-li se pořadová celou jednu čtvrt, často se stávají nudnými a unavujícími. Vložili-li se každou cvič. hodinu pouze jen několik obrátů, pochodů, neb změn do osnovy, jsou zajímavější.

Nežli se přikroží ku prostným jest dobře cvičence nechat oběhnout tělocvičnu, pouze pro zahrnutí (rozpracování) a pochodem uklidniti. Dýchat nosem, ústa zavřena.

Nejlépe cvičiti prostná ve volném rozstupu, aby jeden žák druhého nemohl se dotknouti. Příčina jest známa.

Cvičí se dle osnovy, aby se postupně probíraly všechny pohyby. Jako koření v této čtvrti se přidávají doprovody paží, nohou, trupu, hlavy.

Doprovody jsou velmi vydatná cvičení

pro zrychlení oběhu krve, zábavná a vzbuzují radost ve cvičeních.

Poznámka: Při podrobném popisování cvičebních hodin bude i bližší vysvětlení.

Druhá a třetí čtvrt jsou cvičení nářadová. Cvičí se v družstvech. Je-li více družstev jest nevyhnutelné, aby vedoucí měl k ruce pomocníky pro každé družstvo. Tyto čtvrtě nejvíce dokazují, jakou nevyhnutelnou nutností jest zaváděti a udržovati cvičitelské sbory pro vedení mládeže. Není možné a úspěšné cvičiti mládež ve větším počtu pouze jednomu cvičiteli, vyžaduje-li okolnost, aby bylo více družstev. Utvořili se dvě neb více družstev, vedoucí nemůže být všude přítomen. Jednotlivci jsou bez dozoru, hrozí možnost úrazu, cvičení se zanedbává, nepořádek a nekázeň začíná. Každé družstvo má mít vedoucího, který předem ví, co se má nacvičovat. Jest dobře míti asi 8 nejvíce 12 cvičenců v jedné četě. Je-li malá četa, nedostává se odpočinku cvičícím, je-li příliš početná, dlouhé čekání nudí.

V jedné čtvrti nářadového cvičení se cvičí buď hrazda, bradla, kruhy, žebřík atd. ve visu více smíšeném. V druhé čtvrti se cvičí na koni, koze, hlavně výsedy, přesedy, výskoky, přeskoky. Skoky vysoký, daleký, průskok, vysokodaleký, dalekovysoký, s můstkem, bez můstku. Kladiny, chody, rovnováhy, ručkování. Švihadlo krátké neb dlouhé, přiměřené hry neb různosti.

Poslední čtvrti jest společná a končivá hrou neb různostmi dle rozvrhu. Jsou-li cvičící zvláště pozorní a cvičení jde hladce beze ztráty času, jest dobře přidati oblíbenou hru. Je-li hra příliš živá, pochodem uklidniti.

Též zpěvem se udržuje veselý duch a dítky rády zpívají, jen je třeba naučit vhodným písním.

Před rozchodem každý svědomitý vedoucí má připraveno několik slov, týkajících se mládeže. Proslov musí být velmi krátký, podání srozumitelné, aby měl účinek.

Cvičitel se rozloučí s mládeží vesele a srdečně, aby i závěr byl pěkný. Cvičení končí pozdravem "Nazdar!". Žáci hromadně odpoví "Zdar", načež na povel "Rozchod" místnost opustí, nebo dle potřeby ve spořádaném útvaru odvede je cvičitel do šatny. I v šatně musí býti dozor!

Rozdělení cvičební hodiny žactva: 5 minut pro nástup a pořadová—7—10 minut pro prostná neb jiná společná cvičení—20 minut cvičení družstev—15 minut hry—5 minut zpěv či závěr hodiny (proslov). V řádné cvičební hodině propracuje se tělo, duch osvěží, cvičenci opouští tělocvičnu plni života a radosti.

Vzklopka na bradlech.

VZEPŘENÍ neb vzpor vzklopmo je předmět touhy všech chtivých a snaživých cvičenců, začátečníků. Vzklopka je klíčem ku cvičení na nářadí. První vzklopka i nepodařená vzbuzuje příjemný pocit, cvičence pobízí k novému úsilí, je vnaidlem k dalšímu vytrvalému cvičení. Elegantní vzklopka, vzorně provedená je požitkem i pro výborného borce. A vzdor tomu ta vzklopka, po které touží tolik nadějných budoucích závodníků a dnes i závodnic, vyžaduje někdy mnoho práce, nácvičku a mnoho zbytečné námahy, že je to až nepochopitelné. Vzklopka není výkon síly, spíše švih a obratnosti při využití kmihu se správným vzklopením a trčením nohou v pravý čas. Vynaložení síly je poměrně malé. Proto vzklopku může provést velice snadně a bez námahy i cvičenka průměrného výcviku, ovšem i přiměřené váhy tělesné a štihlějšího vzrůstu.

V závodu o přebor žen v Clevelandu, 1935, je určen na bradlech vzpor vzklopmo pro závodnice. Podávám návod, jak učím vzklopku na bradlech methodickým způsobem a ujišťuji, že tímto nácvikem určité vzklopku se naučí každý, kdo vyhoví návodu v popisu označeném, který je vhodný pro cvičence i cvičenku.

Kdy začnu učit vzklopku? Jen tehdy, když cvičenec ovládá dokonale vzpor, komhání ve vzporu, podporu i svisu, po předcházejícím průpravném cvičení.

Nářadí: Bradla po boky.

Cvičitel napřed vzorně ukáže níže popsaný postup cvičení.

Vysvětlí každý pohyb i polohu těla při každém cviku, rozborem cviku. Určí přesně jednotlivé části a pokud cvičenec je správně neprovede, nepostupuje s nácvikem části další.

Cvičitel musí dát dobrou záchranu cvičenci, aby nepropadnul nazad mezi žerdě a nepřepadnul napřed.

Dopomoc hraje důležitou roli při učení vzklopky. Pomoc zdvihnutím po trčení na počátku je nutná, aby cvičenec vycítil správnou cestu do vzporu.

Cvičitel dává dopomoc i záchranu tak, aby nebyl zraněn sám.

Sleduj postup nácvičku:

Cvičenec: Výsed přednožmo snožmo vně na pravé žerdě pokos.

Cvičitel stojí pravým bokem při levé straně bradel, pravou ruku položí cvičenci na kříž, levou uchopí cvičence za levé záloktí z předu.

1. **Cvičenec** provede volněji, ale správně podpor vynesmo o pažích. To jest pohybem

nazad položí se po délce trochu pokrčených pažích na žerdě a při tom zvedne napjaté nohy až nad hlavu, aby s tělem tvořily ostrý úhel a nyní provede výsed na žerd' levou.

Cvičitel pravou rukou chrání před možným propadnutím, nebo překotem nazad.

V podporu vynesmo možno chvilku setrvat a cvičence upozornit na správné provedení. (Cvičitel před tím ovšem vzorně cvik ukázal.) Výsed musí být provedený skutečně do sedu a nikoliv do závěsu v podkolení, neb nárazem na stehna. Toto přesezení opakuj, až cvičenec docílí úplné jistoty i správnosti a zrychlí tempo přesezení.

Dopomoc dávej tím, že strhneš mocněji za levou paži cvičence do podporu vynesmo, aby vzos byl vyšší a pravou paží, kterou jej chráníš, před překotem, vyhod' jej do sedu.

2. Ten samý cvik, ale cvičenec trčí šikmo vzhůru tak, že do sedu přichází jakoby nadhozen.

Cvičitel označí přesně směr trčení (určité místo na stropě), dobu trčení, povel "ted'!". Cvičitel levou rukou za záloktí dává záchranu, aby při možném přebrání švih trčením, cvičenec z bradel nevyletěl. Pravou rukou chrání a dopomáhá dle potřeby. Opakuj několikrát! Nezapomeň cvik ukázat a správně provést ono "pérování" trčení ze složeného podporu, které vlastně tělo vyhazuje do vzporu.

3. Výsed přednožmo vně na pravou žerd' —podpor vynesmo a energickým, krátkým trčením, šikmo vpřed vzhůru, vzpor vzklopmo.

Opakuj několikrát ze střídavých výsedů na žerdích. Vzklopka se určitě podaří, jestli cvičenec ovládá prvé dva cviky, nahore popsané.

Dopomoc. Cvičitel dle potřeby přímo cvičence pravou rukou do vzporu vynesme. To se opakuje s ubíráním síly k dopomoci tak dlouho, až cvičenec cestu pohybu si mechanicky osvojí.

Záchrana jistá a nutná je potřebná zejména levou rukou, aby cvičenec při mocnějším trčení nepřepadl do předu.

4. Ze vzporu mezikmihem spád nazad do podporu vynesmo a vzpor vzklopmo, učíme, když předcházející cvik cvičenec provádí sám. Tento nový cvik, cvičitel opět vzorně ukáže. Vysvětlí, aby spád nazad byl proveden, jako když se chce nazad překotit —nohy jdou nahoru, tělo klesá dolů, paže trochu pokrčené, aby se zachytily o žerdě.

Záchrana a dopomoc. Pravou rukou dle

potřeby vyhazuješ cvičence do vzporu a chráníš, aby nazad nepropadl, levou zachycuješ před přepadnutím do předu a dle potřeby strháváš nazad, aby provedl dobrý podpor vznesmo. Povelem označ dobu trčení.

Vzklopku opakuj 2-3krát za sebou, dej oddech a opakuj znova, až se cvik mechanicky provádí.

Když je vzklopka vžita a cvičenec provádí ji o napnutých nohou, do napnutých pažích, zvyš bradla po ramena a zde pokračuj s nácvikem vzklopky z kmihu v podporu.

5. Z komihání předkmihem podpor vznesmo—vzpor vzklopmo.

Dopomoc a záchrana se provádí nyní vice pod žerděma, dle potřeby i nad žerděma. Tam však opatrně, aby záchranec neutrpěl sám úraz.

Když se nedaří tato vzklopka, uč napřed z kmihu v podporu výsed vzklopmo na žerd', snožmo i roznožmo.

Postupně cvik zlepšuj!

Krásnou vzklopku docílíš, když u před-

kmihu necháš co nejdéle tělo prohnuté a pak náhle vzklopením vzepřeš.

Opsal jsem methodický postup při učení vzklopky, pomocí kterého jsem naučil mnoho cvičenců vzklopku. Ve cvičitelských školách jsem žákům i začátkům v několika minutách dokázal správnost tohoto popisu přímou praktickou ukázkou postupu učení a skutečným výsledkem.

Toto je sice široké opsání postupu, ale cvičitel necht' si sám po přečtení návodu vstřípi zásady do paměti a potom několik minut nácviku, dle návodu mu přinese úspěch a cvičenci radost.

Nejlepší ovšem je, když cvičenec po vysvětlení, vzorné ukázce a dobré záchraně udělá vzklopku hned na první pokus. Zde záleží též na cvičiteli, aby dovedl správně odhadnout sílu a talent cvičence.

Opakují, že ani pro cvičenku přiměřené vyspělosti a vzrůstu není vzklopka na bradlech výkonem siláckým, nýbrž cvikem švihovým a výkonem šikovností.

Pro vzepření vzklopmo je třeba trochu jiného způsobu k nácviku. J. J.

Nácvik "sřítu" na bradlech.

PRO závod v Clevelandu, do vyššího oddělení na bradlech, zařazen je sřít ze vzporu do svisu. Někteří cvičenci nemají odvalu provést cvik, který celkem není obtížný, ani namáhavý, ani nebezpečný.

Je to skutečně cvik odvahy. Ovšem pro nácvik nutno dobrou záchranou i částečnou dopomocí ujistiti cvičence o snadném provádění cviku. Za poměrně krátkou dobu několika minut naučí se cvičenec tomuto cviku, k jehož provedení se těžko z neznalosti odhodlává.

Jak provést nácvik?

Náradí: Bradla po hlavu.

Cvičenec, který je především průměrný borec, provede čistý vzpor a správný přednos.

Cvičitel stojí po levé straně bradel čelem ke cvičenci, pravou rukou přitiskne ze spodka na hýždě cvičenci, levou pod nohy (lýtka).

Cvičenec se o toporných pažích rázně odrazí nahoru, pustí žerdě a silně skříží paže trochu pokrčené, pravou před levou, aby ze široka zachytil pravou rukou levou žerd' a levou, pravou žerd'.

Větší skřížení paží zajišťuje zachycení žerdí a pokrčené paže mírní náraz po sřítu. Hlava je mírně nakloněna, nohy ve vyšším přednosu.

Dopomoc je nutná pro několik prvních pokusů. Cvičitel z počátku doslovně snáší cvičence do svisu, tím mírní možné, z počátku prudké trhnutí v pažích a uklidňuje cvičence takovouto záchranou, spojenou s dopomocí. Zíněnka či dvě pod cvičencem jsou druhou ochranou i kdyby záchrana selhala, což se ještě v tomto případě nestalo. Málo odvážnému cvičenci povzbudí se kuráž tím, že jej dva záchranci, z každé strany jeden "pojistí" před nárazem, který nikdy není takový, jako jej cvičenec očekává.

Ruce musí býti suché, a přednos při sřítu vysoký, aby po dopadu nohy skutečně se zastavily ve správném přednosu a neudeřily o zem.

Cvik je dobře opakovati několikrát za sebou, aby stisnénost cvičence zmizela a dostavila se jistota sřítu, jistým uchopením.

Vysoký odraz před sřítem činí cvik efektním.

Po sřítu tělo se rychle samo vytáčí v levo, následkem skřížení pravou vpřed, proto je dobře přehmátnouti levou na levou žerd' do přednosu ve svisu pobok, nebo po 1/1 obrátu, přehmat levou do vnitřhmatu ve svisu pokos.

Při dobré dopomoci a jisté záchraně po několika pokusech téměř v minutě naučí se průměrný cvičenec popsánému cviku.

J. J.

OD NÁČELNÍKA AOS.

Hudební doprovody, zvláštní čísla tělocvičná, technické příručky a knihy družstev objednávejte pouze u: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnické tabulky, pro statistiku jednoty obdržíte u župních vedoucích. Tito je dostanou od náčelníka AOS. neb úřadovny obce na požádání. Náčelnice neb náčelník jednoty potřebuje na každý rok 24 tabulek statistických. Jednu pošle župnímu náčelníku (náčelníci), jednu vloží neb přilepí do zápisní knihy cvičitelského sboru co doklad o návštěvě cvičebni.

Důrazně upozorňuji, že osobně nemohu vyhovět žadatelům o zvláštní cvičení, zasláním hudebnin a popisů cvičení. Moje kdy si velmi bohatá knihovna je rozpůjčena. Na sta, ba tisíce kusů různých cvičení, vlastního majetku jsem zdarma rozpůjčel a pouze někteří bratři a sestry uznali, že je třeba vypůjčenou věc vrátit. Od února 1934 jsem půjčil v ceně \$42.80 hudebnin a cvičení a vráceno bylo pouze za \$1.80. Jiné roky, bylo to ještě ve větším měřítku. Představte si, jaký obnos to dělá za 13 let! Nyní již vlastní nové věci nemám, tudíž se obračejte na úřadovnu AOS. Zde rovněž podotýkám, že novinky jsou téměř rozebrány a pravidelně též úřadovně AOS. nezaplaceny. Peníze na zakoupení nových věcí AOS. nemá, tak nejlépe bude, když cvičitelé se obrátí na: Knihkupectví ČOS., Praha III., Tyršův Dům, Czechoslovakia. Ovšem peníze nutno zaslat předem s poštovným! Objednejte zavčas, neboť to trvá u knihovny ČOS. velmi dlouho, než se objednávka vyřídí!

Úřadovna AOS. by ochotně našemu cvičitelstvu zaopatřila potřeby, ale prázdná pokladna omezuje dobrou vůli. Cvičitelstvo nechť přihlíží k tomu, aby jejich jednoty plnily platební povinnosti vůči AOS. a tato bude pomáhat, kde je třeba.

Nejsem sám postižen tím, že zlořád nevracetí vypůjčené věci se zahnízdil u našich cvičitelů. Podobně stěžují si i jiní bratři, kteří za těžce nastrádané peníze nakupují knihy, aby si vybudovali odbornou knihovnu a z bratrské lásky je potom půjčují, aby je nikdy více neuviděli!

Upomínat o vrácení je marné! Ale žádost bývá: Obratem pošli to a to, ale rychle, je to nutné, mám za 3 neděle akademii (veřejné cvičení), musím mít něco nového, spoléhám na Tebe, jako náčelníka Obce atd. Tak zásobil jsem cvičitele české i slovenské, až nemám skoro nic! Vezměte to laskavě na vědomí a tvořte sami cvičení, nebo se starejte o zakoupení za vlastní peníze na místech povolaných. Pomoc neodpí-

rám slabým jednotám ani nyní, jsem ochoten i dnes sestavit cvičení či opatření, ale skutečně jen potřebným! Bylo by správné, aby se slabí cvičitelé obraceli především o cvičení a hudbu na župní náčelníky. Tito na mě a tak zde bude záruka vrácení neb zaplacení vypůjčené věci. Připomínám však, že mám knihovnu rozpůjčenou a že nevím, zda-li si budu moci knihovnu někdy doplnit tak, jak si to přeji, neboť některé půjčené a nevrácené věci nelze již nahradit či zakoupit.

BRATŘI CVIČITELÉ!

V tomto čísle T. H. uveřejňujeme "Návrh na novou hru pod širokou oblohou" od bratra Josefa Čermáka. Bylo by naším přáním, abyste hru uvedli v život, své zkušenosti nám sdělili a případně na základě návrhu, pokusili se stanovit pravidla hry.

Domníváme se, že hra by se mohla provádět i v tělocvičně, ačkoliv návrh je pro letní hřiště. Zkuste to!

Nepochybujeme, že hra je dobrá, účinná i plná různých kombinací, které hráči mohou provádět dle originálního návodu v dnešním článku. Jistě je i zajímavá, neboť skýtá překvapení pro hráče i obecnost.

Náklad finanční rozhodně není veliký a nepřístupný! Pytle i náplň pytlů je snadno k dostání. Snad za náplň by se hodil písek, a dřevěné piliny dobře promíchané.

Zkuste hru a získejte zájem dobrým vysvětlením a vnesením života i nálady do hry. Hra se takto může státi velice oblíbenou, neboť má hodnotu výborného zápolu o získání převahy družstva nad družstvem a dá vyniknouti hráčům odvážným, silným i šikovným.

POTĚŠITELNÝ ZJEV.

Chicago se připravuje na zájezd do Clevelandu, Ohio, opravdově a poctivě. Téměř ve všech chicagských jednotách jsou již, nebo co nejdříve budou zřízeny kroužky spořitelů na slet do Clevelandu. Cvičitelstvo se stará, aby dle možnosti každý cvičenec vlastní silou získal prostředky na cestu. Je jisté, že pomohou i jednoty, zejména těm, kteří jsou bez práce. Proto i jednoty mají plány na získání financí pro slet v Clevelandu. I župa snad udělá nějaký skvělý podnik, aby "zatlačila" cvičícímu členstvu a dorostu. Zkrátka nálada je velmi dobrá, vedoucími činiteli v župě i jednotách správně živená, což je záruka, že Chicago se ve velkém počtu dostaví do Clevelandu. Jen vytrvat je třeba!

Věřím, že i jiné župy a jednoty udělají vše co je možné, aby účast na příštích závodech byla ta největší.

How Sokols Fulfill Their Lessons.

WE ALL know, and are glad to say that Sokol ideas in the United States will never die. The old slogan of the Greeks was, "In a beautiful, healthy body, a strong soul." Their goal was one thing they did not side track. And to this day this slogan stays with all true Sokols.

Yes, it is important that we develop a nation with citizens with strong and healthy bodies; and in these bodies strong and valiant souls; bodies filled with active toil, thus making patient, refined and honorable men, so that in them a clear, clean flame of enthusiasm for freedom and liberty to the nation glows.—A mighty flame of love for brotherly happiness, freedom and liberty.

Sokols work to this goal in two routes. First: Strengthening and hardening the body. Second: By developing the mind and soul. The body beautifully strengthened, developed under normal conditions and with correct, not too strenuous exercises—body exercises such as are drilled in our gymnasiums.

We hear a suggestion that only persons not active enough in their line of work need exercises. This is not true, because everyone needs some different movements than the usual routine of work a person does. Sensible exercises and games are needed for all bodies, so that you are assured equal development of muscles, bones and all other important organs.

Their correct activity guarantees good health, which is again the first condition of agreement for working ability. A Sokol takes exercises to develop the muscles, bones, and organs, as their correct timing will insure good health. The body is refreshed and ready for the next day's work.

As employment is now cut down to less hours per man, take this opportunity to exercise a few hours. It will not do you any harm. All-around exercises for all muscles in your wrists, arms, legs and body develop healthy, robust and beautiful bodies. These all-around actions put bodies into perfection; they are bright, smooth, brisk, spry, alert, skillful, and enduring; not slow, pale, or sluggish.

Correct drills and light sports develop and strengthen all important muscles, your heart and your lungs. Working conditions, no matter how ideal, cannot take care of all this, as it is usually one-sided. Work offers you fatigue in time and not strength.

That which our Sokol body-building cannot do, will be filled in with cultural development of which Sokol is always diligently putting through.

However, exercises and sports only do not make Sokols. The mind and thinking power effects are beneficial. The control of the brain for desire adds character and sensibility. Education of the mind to be patient, selfcontrolled and orderly, arouses the mind to the benefits of strong, personal freedom and true pride of man.

Sokol education is pervaded by a patriotic spirit. A sound and beautiful body, a harmonious culture of the whole man, frankness, truthfulness, love of justice. Those are the ideals of strong and healthy men. Their training teaches morality and frugality, giving the turners a very great victory and benefit, none other than for their own good. All in all, one can see that strength, dexterity, smoothness in action, nerve, frugality, true love and self control are the benefits of Sokol exercises.

Sokol organizations are the cradles of other loves of virtue, in social and civil life, in contact with persons of miscellaneous forms of character. It teaches vocation, science and origin, etc. Equality for all to one national whole, from which the love for freedom of liberty to the country grows for the up-building of a nation. With that good cause, plus good cultural development, we hope to continue to be true Sokols in this great country of ours.

Frank Zak, Jr.

Třebízského odkaz.

Ve středu 20. června bylo tomu 50 let, co v Mariánských Lázních zemřel při náhlém chlení krve sotva 35letý klecanský kaplan Václav Beneš Třebízský.

Třebízský byl duch podivuhodný a vpravdě hrdinský. Byl z druhu Tylů, Havlíčků, kteří čím úporněji jsou napadáni nějakým nepřátelstvím a bolestí, tím heroičtěji se pouštějí v zápas. Nepřítelem Třebízského od mládí byla nemoc. A je vskutku až zázrakem, že tento bledý, téměř průhledný jinoch s hlubokýma modrýma očima, který od mládí lehce napadal na nohu po těžkém hostci a od let gymnasiálních trpěl tuberkulosou, za necelých devět let práce mohl (zrovna jako Havlíček) napsati tolik literárních pokladů, že čtenářsky mohou tvořiti skoro epochu a že ve svém literárně a mravně výchovatelešském poslání nám odkojovaly a ještě i budou odkojovati celé generace.

Byli kritikové, kteří nechtěli viděti v hi-

storickém románu vlastní a pravé umělecké dílo a ještě dnes je uznávají jen v cizině (Flaubert, Strachey, Maurois). U Třebízského jim vadila ještě k tomu "řemíra citovosti, sentimentality, kterou skutečně oplývá autorův sloh. Dá se však vysvětliti tematem. At' Třebízský bral své hrdiny z pod doškových střeš, at' z červánků nebo záře kalicha či z elegických dob pobělohorských, vždycky vlastně šlo o nějakou tu vojenskou nebo národní bolest a hoří, již oddechují kapitoly. A byla to vždycky bolest a hoře tak veliká, že pronikla citlivého autora jako meči. Ale byť i některá z kapitol byla sebe přecitlivější, nikdy přece ještě do stránek nevnesla ani poloviny všech těch vzdechů a slz, kterými v líčených časech tekly a šuměly české země a které vždycky nutno bráti v úvahu, mluvíme-li o Třebízského líčení sentimentálním.

Dlužno však spisovatele posuzovati i podle toho, co faktického vykonal a čím době své prospěl. A zde zejména byla zásluha klecanského kaplana nesmrtelná, veliká. Z něho nám rostli jiní, kteří jej snad z vlastní umělecké stránky a překonali a šli dále (Rais, Winter, Jirásek). Ale co je tu především nezapomenutelné a zač především Třebízskému musí býti český národ povděčen, jest okolnost, kterou pisatel již zdůrazňoval v rozhlase: Nikdo tomuto prostičkému skromnému dělníku na národní liše nepřeběře zásluh, že v době velkého nedostatku právě lidové četby učil lid čísti, učil lid lásce k národní minulosti a probouzel v dobách zlých národní uvědomění a sebevědomí. Zde byl skutečně jedním z nejúspěšnějších českých spisovatelů. Byl jedním z těch, o kterých se právem dnes může říci, že jediná stránka, jediný odstavec, jediná věta jeho díla nezůstaly bez plodu. Proč? Protože uměl k českému lidu promluvit teple a v srdečnosti. Tvořil, uměním skutečné lásky. Psal opravdu krví svého srdce. A v to, co psal, také skutečně věřil.

P. Z.

Český učenec o Čecho-Američanech.

(Dr. Jahn, školní rada spolku "Komenský" ve Vídni, sděluje své osobní poznatky o české Americe a její nedaleké budoucnosti v pražském vládním listu "Krajan".)

Československému ústavu zahraničnímu.

Praha 2: Vyšehradská 25.

Byl jsem od vás požádán, vážení pánové, abych zaujal stanovisko k vašemu americkému číslu.

Články, které v tomto čísle hlavně padají v úvahu, jsou dva: článek Rudolfa Nekoly "Československou Ameriku čeká velký zítřek" a článek: "Je asimilace naší americké větve opravdu neodvratná?"

Z obou těchto článků jest viděti, že názory české Ameriky na to, má-li si vybudovat vlastní školství a neb zda-li má se spokojiti pouze školami doplňovacími, jsou různé a že tou dobou spíše většina tamních lidí přiklání se k názoru, že by zařizování zvláštních škol s českým jazykem vyučováním v Americe nemělo smyslu a že by to bylo mrhání peněz.

Stanovisko k této věci pro menšinového pracovníka v jiné menšině jest dosti obtížné. Podle svých vlastních zkušeností nesešel bych ani písmenky ze článku vlastního, který tit. redakce "Krajana" uveřejnila. Mám za to, že ztěžší stoprocentní školní výchova mu může odolati. Mám zkušenosti z menšiny, v níž žijí, že tak zvané "jazykové školy" k udržení národnosti naprosto nestačí. Ba dokonce po absolvování normálních škol nastává ještě pro nás povinnost o mládež škole odrostlou a nepustiti ji ze zřetelů a dále, kdyby to bylo možno, po celý život.

Mezi českou Amerikou a českou Vídni jsou ovšem značné rozdíly. V české Vídni jsou lidé koncentrováni v jednom poměrně nevelikém okruhu. V Americe jsou naši krajané rozloženi v území velikosti Evropy. V České Vídni jsou naši krajané umístěni skoro jen v městě. V Americe také na venkově. V české Vídni jedná se skoro výhradně o obyvatelstvo sociálně slabé. V Americe máme menšinu z velké části velmi zámožnou. Konečně má český člověk proti německému prostředí během svých více než tisíciletých dějin jistý odpor, vyplývající z dlouholetého politického nepřátelství mezi oběma sousedními národy, kterého vůči národu anglickému není. Přistupuje k tomu, že asimilace ve Vídni měla býti a bývala po desetiletí násilnými prostředky vynucována, kdežto v Americe o násilném odnárodnění nebylo a není řeči.

Z těchto rozdílů vzplývá také názor na budoucnost české Ameriky. Slyšíme ze všech stran, že čeští Američané jsou toho názoru, že nepřizpůsobí-li se úplně svému okolí, nemohou boj o život v Americe vydržeti, nomohou vydělávati a musili by živořiti, jsouce odsouzeni konati jenom nejtěžší a nejhůře placené práce. Jestliže tomu tak jest, musili bychom se domnívati, že udržení života je prostě nejdůležitější a že se musí státi i na účet národnosti. Takové faktum musí se případně jako skutečnost uznati, ale byť i se s ním musí smířiti men-

šínář a organizace, které slouží právě udržení národnosti u krajanů v cizině.

Dovedl bych si však představit kompromis, který by jakýmsi způsobem vyhovoval na obě strany. Dejme tomu, že čeští Američané řádně české školy na širokém území U. S. A. vybudovati nemohou, nebo že je vybudovati nechtějí, poněvadž pro ně znamenají zeslabení jejich dorostu v boji o život, výživu, uplatnění. V tomto případě česká větev v Americe jistě dříve nebo později zahyne. Přizpůsobí se okolí tak, jako se přizpůsobili v Americe jiní národové a jako se přizpůsobily už generace našeho národa vlastního. Ale jednoho dalo by se docílit: poněvadž přizpůsobiti se anglickému prostředí v Americe nepokládá se v Americe tou měrou za nečestné jako se to děje těm, kteří se poněmčili ve Vídni, poněvadž dále úřední místa v Americe nedělají politiku proti-českou nebo proti-slovan-skou a jest možno našim krajanům (viz případ chicagského purkmistra Čermáka) dostoupiti nejvyšších míst ve veřejném životě americkém, jest možno vytvořiti typus člověka—Američana českého původu, který jest si národnosti svých otců a dědů vědom a který bude ovlivňovati veřejné mínění, politiku a finance mocného státu U. S. A. ve smyslu přátelství k Československu, přátelství k Malé dohodě, Francii a podobně tak, jako učinili naši krajané za panování presidenta Wilsona, jenž se zúčastnil dokonce činně světové války po boku Dohody za účelem osvobození malých národů.

Tato synthesa amerikanismu a upřímné úcty k nové americké vlasti na jedné straně a jakési takové lyrické, ale přece ještě živé lásky k vlasti staré a vědomí sounáležitosti být i někdy třeba trochu akademického rázu k národu československému, může ještě tentokráte, i když příslušný jednotlivec dávno česky psát a už také mluvit neumí, vytvořiti uprostřed amerického kolosu silné podbarvení čechofilské podobné asi jako je u německých Američanů, které bude mít na rozvoj dalších poměrů, dále na veřejné mínění a politické usměrnění U. S. A. vliv tím větší, čím zámožnější, kultivovanější a mocnější potomci českých emigrantů v Americe budou.

Dá-li se při všeobecné sympatii našeho národa a hlavně jeho amerických příslušníků ku státu U. S. A., jeho zařízení a anglosaským řádům a poměrům očekávat, že k tomu poměrně nepatrná složka výchovy v doplňovacích školách a se strany rodičů — ve shonu málo času majících — může stačiti, musili bychom se spokojiti s tímto kompromisem. Jinými slovy: dnešní čeští Američané představují si budoucnost

české Ameriky bez českých škol. Ztráta průměrné národnosti platí se snad zbohatnutím. Měli bychom tedy v budoucnosti v americkém světě složku asi dvou milionů velmi zámožných lidí, kteří sice už česky neumějí, ale kteří všemu českému a slovanskému přejí. Podle mínění oněch krajanů, se kterými se přirozeně netroufám polemisovati, jest to lépe, než aby naše českoamerická větev zůstala sice stoprocentně českou, ale za to byla menšinou žebráků a proletářů.

My ve Vídni máme poměry poněkud jiné. Doposud jest zde asimilace pokládána za nečestnou. Jiné země, jiné názory. Zde se shora uvedená synthesa nedá provést. Poměry jsou ještě příliš málo vzdáleny od poměrů předválečných, byť i nás od převratu zde nikdo nepronásledoval. Ale mentalita, která se vytvořila během řady generací, nemůže se změnit. Při tom, že naše menšina je tak jako tak chudá a na politiku státu, v němž žijeme, úplně bez vlivu, nemohlo by dojiti k oné kompensaci, o níž jsem se zmiňoval při Americe. I kdyby se Čechové vídeňští poněmčili, hospodářsky by si příliš nepolepšili, poněvadž jejich rakouští krajané německé národnosti, žijící v přelidněném velkoměstě, uprostřed Evropy, celními hradbami na malá území rozdělené, nemají také na různých ustláno.

Jedna věc jest ovšem mezi poměry české Vídne a české Ameriky stejná, t. j. nemožnost přílivu svěží české krve z původní vlasti. Jako nemohou se dnes Čechoslováci stěhovati do Ameriky, tak není také možno, aby s ohledem na domácí trh práce stěhovali se do Rakouska. Tento moment jest nesmírně důležitý a nutí menšinu, která v příslušném státu již bydlí, aby co nejdůkladněji si rozmyslila, jak si svou budoucnost představuje. My v Rakousku nemáme jiné volby, než zřízení stoprocentních českých škol. To jsme také provedli. Amerika má podle mého názoru ještě také možnost druhou, shora naznačenou. O tom, která možnost pro česko-americkou menšinu a pro náš národ jako celek je výhodnější, o tom nejsem kompetentní rozhodovati, mám jen jako pozorovatel na mysli, že by měly býti zájmy obou, t. j. menšiny i celého národa, řádně uváženy a uvedeny v soulad.

To, co jsem zde napsal, vztahuje se hlavně na menšiny ve velkých amerických městech. Zde je boj o národnost velmi tuhý, poněvadž každý jednotlivec jest obklopen obyvatelstvem jiné národnosti, stýká se s nimi každodenně a česká menšina netvoří souvislého celku. Styk není ani tak mezi příslušníky menšiny, mezi sebou, jako mezi příslušníky menšiny a příslušníky většiny.

Ješto většina má na své straně veškeru hmotnou ideovou moc, kulturně stojí výše a hospodářsky rovněž, jest boj o zachování národnosti nerovný a normálně bezvýsledný.

Jinak je tomu na venkově, zejména tam, kde jsou osady osídleny jen příslušníky menšiny. Tam intenzivní styk s příslušníky většiny není, vyšší kultura a vyšší hospodářské možnosti většiny nejsou místně patrné, tam může se menšina udržeti po generace bez jakékoliv námahy, poněvadž není nikoho, kdo by ji od její původní národnosti odvracel. Z takových menšin povstávají jazykové ostrovy, které jsou velmi trvanlivé a mohou překonati století. Jsou tím trvanlivější, čím jsou odlehlejší, ovšem také, čím jsou početnější. Klasický příklad, co z takové původně odlehle, později však rozvojem událostí takřka do centra země položené menšiny může se státi, ukazuje po

150 let francouzská Kanada. Zde osadníci nejen udrželi svou národnost, ale také dovedli uskutečniti i tu syntese mezi svou původní vlastí a vlastí novou, v níž se usadili. Není loyálnějších poddaných Britské říše, než tito Francouzi, kteří si uchovali řeč a zvyky svých předků. Ale jest viděti, že za jistých okolností něco podobného jest možné. Ovšem souvislost a venkov jsou podmínkami. V milionových městech se menšiny beze škol neudrží.

Napsal jsem vám, vážení pánové, stručně svoje názory, na které jste se tázali. Máte-li za vhodné něco z toho někde uveřejniti, učiňte tak jak myslíte. Naopak budu také spokojen, jestliže těchto rádků použijete jen pro soukromou informaci.

V dokonale účtě

Dr. Jahn,
vrchní školní rada.

K ZÁJEZDU BR. DR. JURAJE SLAVÍKA.

TENTO měsíc bude dlít mezi námi vzácný host, br. Dr. Juraj Slavík, místostarosta Československé obce sokolské, bývalý ministr zemědělství a napotom ministr vnitra, aby jako delegát Aeroklubu Č. S. Republiky zúčastnil se mezinárodního leteckého kongresu ve Washingtonu.

Při té příležitosti zavítá též do čelnějších středisek československých zde v Americe, kde uspořádá přednášky jednak o Sokolstvu, jednak o poměrech v Československu, o vývinu a pokroku národa našeho od doby jeho osvobození. Dr. Slavík je znamenitým řečníkem, politik světového rozhledu a dovede poutavým způsobem podati našemu lidu pravdivý stav politické a hospodářské situace v republice československé.

Od převratu pracoval vždy za kulturní a hospodářské povznesení Slovenska a projevil velký zájem o slovenskou literaturu a umění.

V Sokolstvu je předním činitelem a jako jeden z nejpřednějších národních a politických vůdců je známý a vážený nejen po celé republice, ale i v cizozemsku. Jest účasten ve všem, co napomáhá českosloven-

ské vzájemnosti a slouží ku povznesení dobrého jména národa našeho.

Svaz československého sokolstva v Americe podjal se uspořádati přednášky Dr. Slavíka s tím přesvědčením, že v této vážné době budou nejen pro nás, ale i pro náš lid vzpruhou k národní práci, k plnění povinností vůči sobě i národu československému.

Proto nechť každý náš člen si vezme za povinnost nejen vyslechnouti bratra Dr. Slavíka, ale at' i činně agituje pro hojnou návštěvu našeho lidu, tak aby jeho přednášky vyzněly v krásnou manifestaci československé vzájemnosti.

Dokažme, že i v době těžkých poměrů jsme schopni vykonat velké věci a že je v nás dost mravní síly na pochopení našich úkolů a vztahů ku staré vlasti a jejich představitelům. Nechť účast naše na přednáškách je taková, jakou si tak vzácný host plně zaslouhuje. Nazdar!

Pozn.: Pořad přednášek byl oznámen jednotám v místech, kam br. Dr. Slavík zavítá a proto očekáváme s jistotou, že vykonají vše, co zaručí úplný zdar.

Odkud vzalo—zkouším žáky—
jméno Rakous počátek?
"Od raků, neb oni taky
chodí pořád nazpátek."

Karel Havlíček,

Poctivému hrozí jenom hlad,
zloději zas jenom šibenice—
český literát má trampot více,
jemu hrozí hlad i šibenice!

Karel Havlíček.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Výkonný výbor A. O. S.

SCHŮZE DNE 24. ZÁŘÍ, 1934.

Schůzi předsedal starosta br. Prchal. Přítomni: ses. Čiháková, Rychtaříková, Štěpánková, Sýkorová, Vitková, br. Bašta, Falta, Jebavý, Jelínek, Košar, Knotek, Vodák, Žitný. Omluven Dr. Vojan.

Br. starosta vítá nového zástupce za Sokol Americký, bratra Fr. Wolfa, starostu nové jednoty s přáním, aby společně pracoval ve výk. výboru pro dobro Obce.

Zápis schůze minulě schválen.

Vzaty na vědomí dopisy: br. Jelínka z Los Angeles o situaci v jednotě Seio, Ore. a br. Oslisla o pořadu přednášek br. Dr. Juraj Slavíka.

Zprávy: Schválena zpráva náč. AOS. a Tech. předsednictva. Br. náčelník odevzdává ceny družstev získané na IX. Sletu všesokolském v Praze a sice: II. cenu družstva žen ve vyšším oddělení a II. cenu družstva mužů v středním oddělení.

Návrh na pomocnou akci slabým jednotám prostřednictvím jednot-ochranitelek schválen a u žup se zjistí, které jednoty nejvíce pomoci potřebují a které by mohly být jejich ochránitelkami. V návrhu obsažené finanční otázky odkázány finančnímu výboru k projednání.

Zpráva Ústř. Vzděl. odboru po opravě některých bodů schválena. Po vysvětlení br. starosty o poradě předsednictva, které s vyšetřujícím výborem rozhodlo pro zadání tisku orgánu firmě R. Mejdrich & Co., jednání schváleno i s návrhem na zakoupení adresáře od Nár. Tiskárny, jelikož použitím velké většiny správných adres pro nový adresář ušetří se mnoho za novou sazbu.

K zájezdu br. Dr. J. Slavíka usneseno uspořádat mimořádnou schůzi Výk. výboru, Tech. Předs. a Ústř. Vzděl. odboru 26. října o 7. hod. večer, na které by byl vzácný host přítomen.

Ustanoven výbor: br. Jelínek, Falta, Prchal a Košar, který bude spolupracovat se sletovým výborem clevelandským.

Pro vydání zdravotních tabulek pro cvičence vyšetří se náklad s tím spojený do příští schůze. Ku konci schůze br. Falta žádá přítomné zástupce, aby požádali u svých jednot o částečné vyrovnání dlužných poplatků, jelikož pokladna Obce se vůči- hledě tenčí.

Jelikož zástupce Sokola Rozvoj schůze nenavštěvuje, požádá se jednota o vyslání jiného zástupce. Účtující výbor a finanční sejde se 3. října, aby přehlédl knihy úředníků a poradil se, jaké kroky třeba učiniti ku získání potřebných financí pro Obec.

Tech. předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS ZE SCHŮZE 19. ZÁŘÍ 1934.

Přítomni bratři: Jelínek, Žitný, Schwartz, Matoška, Josef Suchý, Stránský, Molcar. Sestry: Koubová, Prchalová, Šrámková, Danková, Prenerová, později se dostavila Welclová. Omluveni: Lejhancová, Rabiňák.

Schůzi vedl br. náčelník Jelínek. Zápis ze schůze 25. srpna 1934 schválen.

Náčelník župy Střední podává pravidelnou zprávu s ohlášením nových voleb v Tech. předsed. župy. S ohledem na to, že některé župy a jednoty provádějí volby i náčelníků a náčelnice uprostřed pravidelného období a bez schválení valných hromad (ročních schůzí) upozorní se na tuto věc v orgánu, aby volby náčelníků prováděny byly dle stanov.

Bratr Josef Čermák děkuje za pozdrav žáků a učitelů ze cvičitelské školy AOS. a sděluje svůj náhled o vydání jeho spisu Dětský tělocvik. V druhém dopise projevuje uznání žakovskému odboru AOS. k započaté práci v tomto oboru a pošetí nad článkem sestry V. Koubové, ohledně zavedení řádných a předepsaných úborů sokolských do našich tělocvičen.

Dopis a dotazník od Amer. Olympic Association se vyřídí dle dotazů.

Náčelník AOS. podává zprávu, že ceny ze sletu v Praze při stěhování sletové naší úřadovny uschoval jeden společný cvičitel, který odcestoval a nyní teprve ceny doručil. Jsou již rozeslány závodníkům. Přechází i seznam a docílené výsledky našich borců a sester při závodech, dle kterých je patrné, že byl to dosud nejkrásnější úspěch amerických borců a závodnic v Evropě. Umístění našich sester bylo znamenité. Referuje o zájezdu místostarosty ČOS. Dr. Slavíka do Ameriky a sděluje o přípravné práci pro naše podniky.

Zpráva náčelnice sestry Koubové týká se především návrhů na úbor atletický a slavnostní pro ženy. Slibuje, že záležitost tato bude brzy vyřízena.

Za dorostovou komisi podává zprávu br. Schwartz. Dle dotazníků činnost dorostových odborů je v proudu, pouze župy malé a slabé nemohou tuto práci rozvinouti. Bude se však v tomto směru vytrvale dále pracovat. Dorostový odbor AOS. připravil prostná dorostu pro Cleveland. Nacvičuje se pro ukázkou.

Zprávu zákovského odboru podává br. Matoška. Upraven je rozvrh pro hodiny žactva (32 cvičebních hodin), které postupně budou uveřejňovány v Těl. hlídce. Připraveny jsou proslovy a písně pro žactvo. Župám se dá pokyn, jakým způsobem upravit zákovské odbory.

Cleveland. K závodním cvikům se upravují pokyny pro závodící a soudce. Závodní řád, sjezdem opravený se uveřejní.—Přehlédnuty jsou míry pro atletiku dorostenek a dorostenců. Rozhodnuto o závodu II. výzvy žen ve vrhu na košík. Došel návrh br. Schwartz na prostná žen a mužů. Bratr Kos posílá návrh též. Bratr Machovský nemůže cvičení sestavit, ale doporučuje svá prostná z r. 1931. Cvičení nová navržená přidělena různým jednotám k nácvi-ku, než bude jeden návrh přijat.

Jednáno o způsobu, jak pomoci župám a jednotám slabým bez prostředků hmotných, u nichž tělocvičná činnost ochabuje. Některé jednoty jsou přímo v ubohém stavu následkem hospodářských poměrů. Uvažujeme o zřízení tak zvaných ochrántelek. Jednoty malé a slabé přiděleny by byly pod ochranu jednotám silným.

Rovněž pomýšlí se župám a jednotám slabším nabídnouti pomoc bratři cvičitelů, kteří by bez velkých nároků uvolili se povznést činnost tělocvičnou v ohrožených župách. Tato palčivá otázka, jak pomoci slabým tělesům v této době, kdy ani hlavní ústředí AOS. nemá prostředky, je velice vážná!

Bratr náčelník má tento plán propracovat a Výk. Výboru AOS. přednésti.

Schůze sknočena v 10. hod. večer.

Betty Prenerová, zapisovatelka.

NÁVRH NA POMOCNOU AKCI PRO JEDNOTY A ŽUPY SLABÉ.

Jelikož poslední roky hospodářská pohroma poškodila hmotně členstvo i jednoty sdružené v AOS. a následky se jeví v nečinnosti spolkové a to úpadkem pěstování výchovy tělesné i po stránce společenské a vzdělávací, nutno některým nejvíce postiženým jednotám podati pomocnou ruku, aby život sokolský byl udržen. Suchým obdobím leta 1934 postiženy byly jednoty, jichž členstvo je odkázáno na výsledek práce polnohospodářské, možno očekávati no-

vý pokles spolkové činnosti v těchto sokolských jednotách. Dle zpráv našich předních pracovníků v ohrožených místech, není naděje, aby členstvo vlastní silou povzneslo činnost sokolskou alespoň do té míry, jak bylo v lepších dobách před několika lety.

Někde nelze ani řádně schůze pořádati, neboť není na cestovné. U jednot na venkově jsou veliké vzdálenosti do tělocvičen překážkou pravidelnému cvičení, neboť není na dopravní prostředek (gasolin). Nám z místnosti též nelze platit. Zařízení v tělocvičnách je nedostatečné a cvičební úbor ani nelze vzpomínati, jako nedostatečný. Vedoucí činnovníci jsou přetiženi starostmi o vlastní existenci a spolkové práci se s nechutí věnují, nebo nevěnují vůbec. O výchovu cvičitelstva nemožno se vůbec starat z nedostatku prostředků. Získati vlastní silou fond na udržení činnosti těchto jednot není možné. Odpadá i pořádání zábav, ba i veřejných vystoupení tělocvičných.

Z těchto důvodů navrhuji:

1. AOS. zjistí prostřednictvím žup jednoty, které skutečně nejsou schopné vlastní silou sokolsky pracovati.
2. Vyšetří všechny podrobnosti neblahého postavení a zjistí způsob, jak pomoci hmotně i morálně a to:
 - a. jednotě samé
 - b. členům jednoty zvláště.
3. Zjistí jednoty zámožnější neb v lepší situaci, které by byly ochotny podati pomocnou ruku jednotám slabším, vzíti je pod svou ochranu.

Účel jednot ochrántelek:

1. Všemohlym způsobem starati se o udržení a zvýšení činnosti sokolské v jednotách jim svěřených:
 - a. postarati se o pomoc v oboru tělocvičném (vysláním bratra, který by třeba jen za náhradu ubytování a stravování byl ochoten zvelebiti činnost tělocvičnou).
 - b. postarati se o doplnění neb založení knihovny sokolské.
 - c. pořádati sbírky ve prospěch ohrožené jednoty.
 - d. starati se případně i o pomoc potřebným jednotlivcům jednoty ohrožené (šatstvo, obuv atd.).
 - e. udržovati písemný styk.
 - f. případně navštěvovati svěřenky (vyslání cvičících—uspořádání programu atd.).
 - g. hlásiti čtvrtletně AOS. docilené výsledky v podpoře svěřenek.

Co by měla učiniti AOS.

pro dobro jednot a členů postižených dnešními poměry:

1. Členům a členkám, kteří bez vlastní viny byly sprostěni členství na základě neplacení příspěvků od r. 1930 umožnit vstup do jednot bez základních poplatků.
2. Vypsati dobrovolnou sbírku pro všechno majetné členstvo na fond, z něhož by se podporovala činnost ke zlepšení situace a to po stránce tělocvičné i spolkové vůbec.
3. zaopatřit si podnik, který by byl zdrojem příjmů pro účele naší organisace stanovami určené.
4. postarati se o získání dlužných příspěvků od jednot schopných platit tam, kde jen líknavosti úředníků jsou příspěvky zadrženy, nebo získati záruky za tyto dlužné poplatky a **NAOPAK**, posečkat jednotám za poplatky členů, kteří skutečně platit nemohou na určitý čas, nebo na určitý čas jim příspěvky odpustiti.

Situace dnešní je vážná a nečinnost vedoucích těles by všechnu dosavadní práci nejen ochromila, ale naprosto zničila. Něco se udělat musí a zde podávám návrh, který může být základem k pomocné akci.

Nazdar!

Jarka Jelínek.

Ú. V. Odbor A. O. S.

ZÁPIS O ČTVRTÉ ŘÁDNÉ SCHŮZI ÚSTR. VZDĚL. ODBORU AOS.

konané v úterý 18. září 1934 v úřadovně výkonného výboru AOS., Sokol Chicago, 2345 South Kedzie Ave., Chicago, Ill.; Účastní bratři: Košar, Lankaš, Prchal, Turek, Vojan, Vodák a Zmrhal. Omluven br. Dr. Mueller.

Zápis poslední schůze po přečtení schválen.

Br. Košar sděluje obsah dopisu bratra Musila, ve kterém tento oznamuje, že se vzdává členství v ÚVO.; žádosti ÚVO. o předání svého návrhu o činnosti vzdělavací předneseném na IV. sjezdu AOS. v říjnu 1933, nevyhovuje.

Br. Zmrhal a Turek zastupovali AOS. na slavnostním otevření Lane Technical College.

Br. jednatel rozmnoží pro členy ÚVO. návrh bratra Prchala o příští činnosti vzdělavací a rozešle jej členům k posouzení.

Bratr Košar předčítá svoji úvahu k návrhu bratra Zmrhala a závěrem její jest úsudek, že vzdělavatel musí být cvičencem.

Župám se doporučuje, aby během měsíce října a listopadu vzpomnělo se v jednotách zvláštními večery smrti a pohřbu Dr. Tyrše

(9. listopadu) a úmrtí Fuegnerova (15. listopadu). Možno obě vzpomínky spojit v jednu.

Dále se doporučuje, aby tam, kde se tak dosud nestalo, bylo vzpomenuť at' již před šikem či ve schůzi—Nerudy, Havlíčka a Hálka.

V dalším jednání byla probírána otázka činnosti cvičební starších bratrů, z nichž se většinou vybírají v jednotách vzdělavatelé.

V jednání o uspořádání kursu vzdělavatelů připomíná bratr Košar, jaký velký náklad by uspořádání jeho Obec stálo, miní, že v dnešních poměrech hospodářských podobný kurs musí zůstat pouhým přáním našim.

Bratr Prchal pak promlouvá o propracovaném návrhu pro uspořádání vzděl. škol v jednotách župy Střední AOS, jež konati se mají v listopadu a prosinci t. r.

Po seznání bližších výsledků a na základě těchto poznatků doporučilo by se ostatním župám AOS. uspořádání podobných škol v jejich oblasti.

Návrh a úvaha bratra Lankaše o příští činnosti vzdělavací; vyjmuta z něho:

- a) dosud jest nedostatek vedoucích z členstva zde rozeného.
- b) budiž vyvinuta úsilovná snaha získati dítky zde rozené pro Sokol a rodičové buďtež informováni o ideách sokolských;
- c) necht' konají se přednášky anglické i české o idej sokolské a jednou do roka nejméně—besídka a veliká přednáška o sokolské myšlence;
- d) nezapominati na hraní divadelních her (pořádati divadla), při nichž by mládež sama činně se účastnila jak v hereckých rolích, tak i v přípravných pracích;
- e) použití sportu k zajištění mládeže pro tělocvik náš;
- f) zakládati orchestry mládeže a pěvecké sbory;
- g) táboření v přírodě za vedení zkušeného vedoucího.

Debaty vzniklé zúčastnili se všichni přítomní a pronesli své úsudky.

Bratr Košar mluví na téma: Jak vzbudit zájem členstva o schůzi sokolské. Bratr Zmrhal doporučuje, aby bratr Košar do příští schůze vypracoval bližší podrobnosti svého námětu, což přijato. Z návrhu: Aby schůze měly živější ráz, doporučuje se: a) zahájiti je vždy zpěvem; b) mezi jednáním provést různé prostocviky k osvětlení členstva; c) menší proslov o sokolství anebo na události z poslední doby; d) zakončiti sokolskou písní nebo též lidovou.

K poznámce, že bude těžko vynucovati v jednotách, pronesen názor, že výkonný výbor musí si již jednou zjednat autoritu jak u žup, tak i u jednot a že musí se jíti důsledně za prováděním přijatých návrhů a námětů.

K návrhu bratra Zmrhala usneseno znovu doporučiti všem župám, aby si vychovaly vzdělavatele, při čemž bude poukázáno na činnost župy Střední v tomto směru. Tím by se dal také nynějším vzdělavatelům popud k činnosti.—Vzdělavatelé necht' se více stýkají s mládeží a není-li vyhnuti, necht' použijí angličtiny.—V "Sokole Americkém" pak doporučuje se zavést "Vzdělavací hlídku", v níž by se poskytovaly rady a pokyny k vzdělávací činnosti. Tím by se povzbudila jednak činnost v jednotách dosud prováděná a kde se nic neděje, vzbudil by se zájem o tuto činnost a vzdělávací práci.

Znovu doporučuje se, (což přijato), aby se v jednotách začalo s výchovou češtiny pomocí divadla a necht' se začne s těmi nejmenšími. Nezakládají žádných dramatických kroužků pro ně, ale prakticky ihned získati co nejvíce dětí možno a nacvičiti s nimi dětské hry psané pro loutková divadla, v nichž by děti samy hrály úlohy loutek.

Schůze skončena v 10. hodin večer.

Nazdar! Zapsal:

Dr. Vojan, předseda, Jar. Turek, jednatel.

Ž u p a S t ř e d n í .

ZÁPIS ČÍSLO 219,

sepsaný v pravidelné měsíční schůzi župy Střední, konané 19. září 1934 za přítomnosti 13 bratří a 6 sester. Schůze zahájena přesně v 8 hodin večer a po zahájení přečten zápis z poslední schůze, který schválěn tak, jak byl sepsán.

Tajemník sděluje, že Sokol Americký oznamuje svého zástupce br. Karla Kuliška a Sokol Havlíček-Tyrš br. Václava Šimánera na místo br. Josefa Hanzlika. Oba jsou schůzi přítomni a br. starosta je k spolupráci vřele uvítal a svoláno jim sokolské "nazdar".

Župa Západní v Omaze děkuje nám za vyslání vzorné čtyř jednoty v Cedar Rapids k jejich sletu, jakož i br. náč. Jos. Regnerovi, který se jako zástupce naší župy sletu jejich zúčastnil. Taktéž dopisem vřele děkuje "Zájezdový výbor Sparty ABA." za vystoupení bratří a sester cvičících o jejich Čsl. Dnu Sportu v den 3. září na Soldier Field pořádaném, současně pak slibují, že budou ochotni nám vyjiti vstříc, budeme-li od nich něco požadovati. Oba dopisy vzaty k vědomostem.

Za pořádající výbor sletový sděluje bratr

Zeman, že dosud není mu možno podati konečnou zprávu, ježto ještě někteří bratři a sestry nevrátili vstupenky jim do rozprodeje dané. Usneseno dotyčné zvláštním dopisem upomenouti, aby vše vyrovnali.

Starosta br. Knotek sděluje, že zúčastnil se schůze s br. Prchalem, kde jednáno bylo o příjezdu br. Slavika z Čech a o oslavě 18. října spolu s legionáři. Br. Slavík bude zde mít několik přednášek, z nichž jednu pro Sokolstvo dne 26. října v Sokole Chicago. Usneseno, aby v příčině oslavy 28. října zúčastnil se schůze legionářů br. Šimáner a sestra náčelnice a případně i bratr náčelník.

Oslavy pořádány jsou dvě a sice Družinou Čsl. Legionářů a Obcí Legionářů, první ve prospěch Svobodomyslných škol, druhá pak ve prospěch nemajetných členů. Doporučí se našemu členstvu návštěva obou.

Zpráva bratra náčelníka: Celoroční schůze cvičitelských sborů konala se ve středu 1. srpna, ve které usneseno zúčastniti se Čsl. Dnu Sportu beznárodně, pouze v případě, že by se podnik finančně zdařil, má býti na Sokolstvo pamatováno. Usneseno na sletu v Clevelandu vystoupiti v ukázkovém čísle. Před tím má býti uspořádáno jako zkouška veřejné cvičení, pro které se doporučuje Plzeňský Park. Stanovena neděle 9. června. V lednu 1935 má býti uspořádána župní akademie, která by byla jako závod jednot v ukázkových číslech.—Za náčelníka zvolen br. Josef Regner, za členy předsednictva, Karel Oselka, Leopold Chlud, Otto Bičičtš, Jan Kašpar, Václav Jánský, Václav Špachman, Otto Poláček a Václav Pliml. O Čsl. Dnu Sportu vystoupilo vzdor nepohodě 58 cvičenců. Jednoty v Rosencranz, Wis., a Menominee, Mich., oznamují, že budou konati svá veřejná cvičení koncem října a žádají, zda by bylo možno k nim učiniti opětně zájezd. Bratr náčelník obdržel ceny našich cvičenců z IX. sletu sokolského v Praze a miní, že bylo vhodné odevzdati je slavnostně při akademii lednové. Zpráva vzata k vědomosti, v příčině cen však usneseno po návrhu bratra Houkala, aby byly ihned zaslány dotyčným jednotám. Místnost v Plzeňském Parku pro veřejné cvičení obstarají bratři náčelník a tajemník.

Zpráva sestry náčelnice: S hlídačem v Parku Čermákové ujednala cenu za učiněnou škodu při sletu na \$15.00, které mu vyplatila. Pro dvě sestry, které se při závodě umístily na stejná místa, dala zhotoviti dvě medaile u zlatníka Dutky za \$3.75, za zarámování diplomů pak panu Pavlíkovi vyplatila \$5.85. O Čsl. Dnu Sportu cvičilo 91 sester. Společná schůze cvič.

sborů svolána je na úterý 25. září a bude v ní upraven pořad pro příští rok. V téže schůzi pak budou provedeny volby nových činovníků. K tomu činí návrh, aby odměny jim stanovené byly vypláceny v pololetí, kdy jejich činnost končí. Zpráva její vzata k vědomosti, účty schváleny i návrh na vyplácení odměn v pololetí.

Bratr Turek za Vzděl. odbor sděluje, že ve schůzi 22. srpna zvoleni tito činovníci odboru: předsedou a vzdělávatelům bratr Karel Prchal, místopředsedou Blanche Čiháková, jednatelem Jarka Turek a zapisovatelem Eric Veselý. Pořadatelem Hlídky bude i nadále bratr Turek, ale řídit ji bude redakční kruh, br. Prchal, Lankaš a Turek. V listopadu a v prosinci uspořádána bude ve všech jednotách Vzděl. sokolská škola s přednáškami 10 až 15 minutovými, které budou vzdělávatelům dodány. Brožura br. Prchala, "Do Sokola", bude přeložena do angličtiny a vydána tiskem nákladem Vzdělávacího odboru a bude dodána do vyšších škol.

Ježto žádných volných návrhů nebylo, jednání schůzové ukončeno a sdělena zpráva pokladní, dle které přijato \$5.50, vydání pak činilo \$104.60. Doslovem bratr starosta schůzi ukončil před 10. hodinou.

Nazdar! **Mat. Brichta**, jednatel.

T. J. SOKOL ST. LOUIS, MO.

Po těch panujících horkách je optěně na mne, bych podal zprávu ze středu činnosti naší Jednoty Sokol v St. Louis, Mo. Proč nejmenuji více T. J. Sok. "Slovanská Lípa" stalo se z důležité příčiny, že na příště se více neužívá dodatek ten.

Že na činnosti v Sokole neubývá, je důkazem četná přítomnost ve schůzích a jak vše nasvědčuje, v příštím období bude zajímat vážná otázka, kterou má v plánu náš dobrý starosta a kterouž by rád uskutečnil, ovšem nechci předbíhat co není hotovo.

Že nám nebylo dopřáno, pro obmezený čas, slyšení Sokola Dr. Slavíka z Československa, jest jen litovati, ač naše Jednota byla první, která se o Dr. Slavíka zajímala; my u nás velmi postrádáme toho sokolského nadšení, které by mnohem více tu lásku a obětavost upevnilo.

Po době prázdnin a campování žactva je opět živo v tělocvičně a nejen že všichni přišli do tělocviku, ale mnoho nových se dalo zapsati. Je mnohem prospěšnější pro každého, zvláště pro dívky, býti třikrát týdně po dvou hodinách ve cvičení nežli skotačit na ulici, kde jsou ohroženy mnohým vážným neštěstím.

Mezi cvičícím členstvem nastala horečná činnost v tělocviku a není divu, neb hoši

chtí vidět něco jiného nežli Chicago, zvláště když Jednota uzavřela příštím rokem 1935 vyslati dvě družstva sokolů a družstvo Sokolic do Clevelandu, O. na Slet tamnějších jednot; je též dobře pamatovati i na větší počet, bude na místě začítí dnes. Komu možno sobě ukládati po menších částkách obnosy, které by pak umožnily i druhým členům zájezdu se zúčastniti a že je Cleveland rád pohostí, známo mně ze zkušenosti. Náš pokladník, br. Holman, s radostí bude ony částky uschovávat, neb opatří je více než své vlastní.

Musím upozorniti na naši knihovnu. Nastává zimní doba a tu je přítelem pro dlouhé večery dobrá, poučná kniha. A jak mě sdělil br. J. Procházka, který po dobu 16 roků vede ten náš vzdělávací poklad, že má k dispozici kolem 1600 svazků dobrých, cenných knih, proto sokolové, když nemáme vzdělávací přednášky, sáhněte po knize, která vám přinese nejen poučení, ale i zábavu a nezapomenete český čist a citit.

V přípravě na zimní období vedle tělocviku je též zaměstnán náš dramatický odbor, který na zahájení sehraje div. představení 7. října t. r. Na neděli 28. října t. r. opět naši pěvci "Hlaholu a Vlasty" mají práci s velkou výpravou podati Tylův "Strakonický dudák". Bude to jakási vzpomínka na osvobození naší české země a pak i vzpomínka našich hudebních skladatelů Smetany a Dvořáka a jiných, kteří měli vždy na mysli "Zpěvem k srdci—srdcem k vlasti". A pak, aby se nezapomělo, aby i mysl a nálada mezi námi se více pěstovala. Náš výbor, který má správu a starost o náš Camp, připravuje na sobotu 3. listopadu t. r. "Halloween Party" v tábořišti v Kimswick, Mo., kterýž zajisté bude pěkným večerem pro mladé i staré. K tomu ještě je celá řada dalších příprav, jako dvě příští divadla do nového roku, přijde Sylvestr a pak počne od nového roku opět něco jiného.

Nesmím opomenouti našeho obětavého Odboru Sokolic "Vlasta", který se jen stará, jak pomoci našim a skoro možno tvrdit, že v každé schůzi nás překvapí. Tu je částka na vydržování dítek v Campu, tu je obnos co dar naší Jednotě a opětně značný obnos na zvelebení Campu v Kimswick, Mo. Též v poslední schůzi zaslaly jednotě \$150.00 ku krytí vydání; díky vám, milé sestry Sokolice, bez vaší pomoci museli bychom se dosti uskrovnit, abychom žili a ne živořili.

Též v poslední schůzi opětně po dlouho trvající chorobě dosti vážné a nebezpečné dostavil se náš obětavý a dobrý sokol Mich. Vimr. Ač dosud sláb, musel mezi své a byl přivítán br. starostou a všemi přítomnými s přáním Zdar!

Tak jen zběžně jsem poukázal na práci a činnost v Sokole, jen se obávám, aby mnohý nebyl toho vědomí, že je dobře jen radit ze zkušenosti a při tom zůstat. Ti starší dnes mají více naděje v mladých silách, kteří se též přizpůsobují do jiných poměrů a nám starým je třeba pomáhat dle možnosti.

Všem Zdar!

V. K. Tríska, dopisovatel.

VZDĚL. ODBOR ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis o schůzi vzděl. odboru župy Střední AOS. konané ve středu 26. září 1934 v Sokole Chicago za účasti 6 bratří a 5 sester. Omluveni bratři Kudrnovský a Veselý, sestry Pichová a Neubergová.—Schůzi předsedal bratr vzdělavatel K. M. Prchal.—Zápis poslední schůze schválen.

Anglická brožura nedána dosud do tisku. Pracuje se na jejím překladu.

Bratři Prchal a Knotek se zúčastnili poradní schůze První družiny legionářů v Chicagu ohledně oslavy 28. října a zprávu podali v župní schůzi, kde zvolen bratr V. Šimaner zástupcem župním. Sestra Welclová se uvoluje dostavit se s ním do příští schůze k získání informací o žádaném tělocvičném vystoupení.

Osvětová škola sokolská v jednotách. Bude provedena v měsících listopadu a prosinci l. r. O vypracování následujících přednášek požádáni bratři: M. Brichta "Dějiny sokolstva v Americe", Vojan "Dr. Miroslav Tyrš a Jindřich Fuegner", Jarka Košar "Sokolstvo ve staré vlasti", prof. Zmrhal "Styk vychovatele s mládeží", Dr. Mueller "O řečnictví", Dr. Mueller "O životosprávě" anebo "Zdravotnická výchova" (ponecháno mu na vybranou), Jarka Jelínek "Tyršova tělocvičná soustava a její přednosti", K. Prchal "Sokolská výchova" a J. Turek "Americká obec sokolská a její činovníci".—Přednášky, jakmile budou dodány, se rozmnoží a pošlou jednotám.

Projektovaná Mikulášská besídka se nebudete konat, na jejím místě provede se župní besídka ke konci měsíce listopadu, možno-li v jednotě Town of Lakeské. Na přípravní výbor zvoleni bratři Lankaš, Raisler, Prchal, Turek a sestry: Čiháková, Kodýtková a Škarýdová. Dle sdělení br. Prchala dán k použití bratrem Holanem vypracovaný živý dramatický obraz "Tyršův sen". Ponecháno k uvážení výboru.

V jednotách budiž silně agitováno k účasti na přednáškách bratra Dr. Juraje Slavíka ve dnech 26.—30. října v Chicagu pořádaných, k nimž je vstup volný. Bratr Dr. Slavík, III. místostarosta ČOS., bude v Americe přítomen při aeronautickém sjezdu

a při té příležitosti navštíví čelná střediska československého lidu, kde promluví jednak o poměrech ve staré vlasti, jednak o Sokolstvu.

Jednotám bude doporučeno pěstovati více zpěv a sestra Čiháková bude mít na starosti rozesílání přichystaných vybraných písní. Vydavatelstvo "Proslovů" v Brně, ČSR., bude dotázáno o podmínky při odbírání asi 100 výtisků jimi vydávaného zpěvníku.

Kalendářní přehled vzděl. činnosti pro jednoty bude uveřejňován bratrem Košarem v "Sokole Americkém" vždy měsíc ku předu.

Usneseno uspořádati společnou vycházku do "Výstavy století pokroku" v pátek 5. října. Bratři Turek a Prchal potřebné vyřídí.

Sestra Krizová vzdává se pokladnictví v odboru a na její místo zvolena sestra Cecilie Raková. Bratrem Prchalem poděkováno odstoupivší sestře za její nezištné vykonávání této činnosti.

Nazdar!

Jar. Turek, jednatel.

Ž u p a V ý c h o d n í .

T. J. S. FUEGNER.

Skončeno jest období odpočinku a nastává zase doba pravidelného cvičení v tělocvičně pro všechny složky jednoty. Zahajuje se zvýšená práce, jak tělovýchova tak i duševní práce, která dle Miroslava Tyrše má býti naší spásou, která má přinésti tolik prospěchu našemu Sokolstvu.

Náš cvičitelský sbor v rozvrhu cvičebních hodin věnuje největší péči našim dětem, ačkoliv jest to těžká práce a vyžaduje času věnovati se té naší drobotině. Avšak máme cvičitele dětí, kteří s radostí věnují se té práci (bři. Prančlové), radostné jsou jim práce ve cvičebních hodinách a radost se podívati na tu drobotinu. Br. Kalabza opět začal vyučovat zpěvu v pátek 28. září, proto jest nejvyšší čas, nechat zapsat ditky do cvičebních hodin.

Nejen to, že náš cvičitelský sbor se stará o tělovýchovu, ale zároveň pamatuje na příští clevelandské závody. Aby jednota neměla velké vydání, zařídili zábavní program na celou zimní sezonu i jarní. Br. Jaroslav Turek, píše v Chicagské Sokolské hlídce: Jest nutno, aby v každé jednotě již nyní začali šetřiti na cestu, aby až slavnostní čas se přiblíží, nebyli postaveni před hotovou věc, a nemajíce dosti peněz na zájezd, museli se odříci spoluúčasti v Clevelandu. Potud br. Turek. Naši hoši pra-

SOKOL AMERICKÝ

covali na tom již měsíc, jak ulehčiti jednotě ve vydání, proto se usnesli na následujícím programu:

26. října Halloween Party, dětská.
28. listopadu Barn Dance.
21. prosince Christmas Party pro děti.
18. ledna 1935 Bunco Party.
1. února Maškarní ples.
15. března Bunco Party.
23. dubna Veřejné cvičení.
8. června Zahradní slavnost a tanec.

Všechny tyto zábavy se odbyvají v Českém Domově v Astoria. Zároveň cvičitelský sbor se spoléhá na celou československou Astorii a děkuje všem příznivcům, kteří v minulém roce naše snahy podporovali. Proto na shledanou 26. října na Halloween Party; zároveň jest to i pro děti. To dokazuje, že sbor má na mysli stále jen naši mládež—naši budoucnost!

Z NAŠÍ ČINNOSTI.

T. Jed. Sokol Milwaukee, Wis., zahajuje divadelní sezonu, ku které dramatický odbor Sokolů a Sokolic připravuje divadelní hru z venkovského života pod názvem: "Synové sedláka Hory" na sobotu večer, dne 3. listopadu.

T. J. Sokol San Francisco, Cal., pořádá dne 30. září Akademii s bratry Jihoslovany ve Scottish Rites Auditorium za pěkné návštěvy s bohatým programem, sestávajícím z ukázkových cvičení československých a jugoslávských cvičenců a cvičenek pod vedením náč. br. Fr. Viška; mimo toho účinkoval sokolský pěvecký sbor (československý), baritonista Mate Čulič Dragun a hudba řízením br. Jos. Čížkovského. Ke konci předvedena: "Darktown spiritual". Po programu následoval ples. Společně toto vystoupení bylo zdařilé v každém ohledu.

Z ÚŘADOVNÝ VÝPRAVČÍHO.

Pošta hlásí, "přestěhovali se bez udání nové adresy".

Krejčí Al., 4350 N. Cicero Ave., Chicago, Ill.—Tománek Al., 5216 Eddy St., Chicago, Ill.—Chvátal Bedř., 122 W. Main St., Barrington, Ill.—Koch Lucille, 221—5th Ave. N., Cedar Rapids, Ia.—Rypke Chas. F., Owatonna, Minn.—Zemek Fr., 4734 Alaska, St. Louis, Mo.—Forman Cecilie, 6205 S. 39th St., Omaha, Nebr.—Král Jaroslav, 215—26th St., Guttenburg, N. J.—Leffner Emil II., 30 Worthington St., Winfield, L. I., N. Y.—Pavelka Anna, 135 Bryant Ave., Woodside, L. I., N. Y.—Pospíšil Frank, 36 Lenox Ave., Winfield, I. I., N. Y.—Sláma Alois, 63 Worthington St., Winfield, L. I., N. Y.—Kuntz Wm., 1385 York Ave., New

York, N. Y.—Koše Karel, 1383 Avenue "A", New York, N. Y.—Salivar Alois, 433 E. 73rd St., New York, N. Y.—Košis Karel, 515 Paine Ave., Toledo, Ohio.—Exler Boh., 2136 N. Franklin St., Chicago, Ill.

Veškeré opravy adresáře se týkající, buďtež posílány na: Jaroslav Turek, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.—Hlašte změny adres ihned, ušetříte Obci peníze!

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS AUGUST 24, 1912,

of Sokol Americký, published monthly at Berwyn, Ill., for October 1st, 1934.

State of Illinois } ss.
County of Cook }

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Jarka Kosar, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the editor of the Sokol Americký and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are: Publisher, Jar. Turek, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill. Editor, Jarka Kosar, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Managing Editor, None. Business Manager, Jarka Kosar, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

2. That the owner is: (If the publication is owned by an individual his name and address, or if owned by more than one individual the name and address of each, should be given below; if the publication is owned by a corporation the name of the corporation and the names and addresses of the stockholders owning or holding one per cent or more of the total amount of stock should be given.) American Sokol Union. President, Karel M. Pechal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill. Secretary, Jarka Kosar, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholder, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is. (This information is required from daily publications only.)

JARKA KOSAR.

Sworn to and subscribed before me this 1st day of October, 1934.

(Seal.)

OLDRICH SEBEK,

(My commission expires June 22, 1936.)

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Výkonný výbor AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta Karel M. Prehal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jarka Kořáň, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; I. nám. Ferd. Vodák; II. nám. Marie Štěpánková; pokladník Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeki, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na směnu. Adresa na všechny zásluky pro Výkonný výbor AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Ústřední vzdělávací odbor AOS. Schůze 3. úterý v měsíci v úřadovně výk. výboru. Předseda Dr. J. E. S. Vojan, 1831 S. Gunderson Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jaroslav Turek, 2758 S. Millard Ave., Chicago, Ill.; místopředs. prof. Jar. Zmrhal.

Technické předsednictvo AOS. Náčelník Jarka Jelínek, 1405 W. 18th St., Chicago, Ill.; místonáčelník Jindř. Rabiňák, 1633 S. Lombard Ave., Cicero, Ill.; místonáčelnice Vlasta Koubová, 2938 W. 55th St., Chicago, Ill.; jednatelka Betty M. Prenerová, 1221 S. 61st Court, Cicero, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor Jarka Kořáň, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Modr, 322 E. 74th St.; náměstek Jos. Švec; pokladník Karel E. Hrbek; jednatel Jos. Kolman, 3414—3rd Ave., Bronx, New York.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y.

Technický odbor: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y.; náčelnice Ottilie Martinková; jednatel Anton Hron, 432 E. 73rd St., N. Y.

Vzdělávací odbor: Jednatel Jos. Kolman, 3414 3rd Ave., Bronx, N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch odborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta Fred Jirsa, 13824 Thornhurst Ave.; jednatel Jaroslav Blean, 3728 E. 49th St. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Technické předsednictvo mužů: Náčelník Fr. Krátký, 13228 Svec Ave.; místonáčelník Frant. Pliska, 3302 Fulton Road. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hodin večer v sokolovně na Wendell Ave.

Technické předsednictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice Božena Černá, 16174 Friend Ave., Bedford, O.; místonáčelnice Emilie Dvořáková, 3612 E. 135th St.; jednatelka Vlasta Šebková, 3539 E. 161st St.

Vzdělávací odbor župy Severovýchodní. Předseda Leo Všečka, 2300 Lee Road; jednatel a dopisovatel Jaroslav Blean, 3728 E. 49th St. Župní orgán "Věstník sokol. župy Severovýchodní", měsíčník; pořádá J. F. Krátký, 11305 Glenboro Drive, E. E.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Jan Knotek, 2614 S. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill.; náměstka Zd. Macichová; jednatel Matěj Brichta, 1639 S. 47th St. Cicero, Ill.; tel. Cicero 2193-J; Pokladník Emil Houkal.

Technický odbor župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník Jos. Regner, 2520 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; místonáčelník Leo H. Chlud, 3133 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.; jednatel Karel Oselka, 2314 Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Technický odbor žen župy Střední. Schůze konají se každou 4. středu v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice Emilie Welclová, 2701 So. Hamlin Ave.; místonáčelnice Růžena Lejhanová, 2518 S. St. Louis Ave.; jednatelka Milada Holečková, 2537 S. Avers Ave., Chicago, Ill.

Vzdělávací odbor župy Střední. Předseda K. M. Prehal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jar. Turek, 2758 S. Millard Ave., Chicago, Ill. Schůze se konají každou 4. středu v měsíci v Sokole Chicago.

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé třetí pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta S. Rokůsek; jednatel Jan Hruza, 1717 S. 12th St.; pokladník Mary Laštovicová, 2318 S. 16th St.

Technický odbor. Náčelník Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; náčelnice a jednatelka Marie Laštovicová, 2318 S. 16th St., Omaha, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci odpoledne.

Vzdělávací odbor. S. Rokůsek, předseda; Jos. Mík, taj. St. šerpán, 711 Pine St., vzdělávatel.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Starosta Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul, Minn.; náměstek Fr. Dvořák, 746 Logan St., St. Paul, Minn.; pokladník Albert Smolík, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.; jednatel Fr. R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn. Schůze konají se každý první pátek v měsíci v 8 hodin večer v síni ČSPS., St. Paul, Minn.

Technické předsednictvo. Náčelník Fr. Verner, 281 Ramsay St., St. Paul, Minn.; místonáčelník Jerry Roch, 4920—35th Ave. S., Minneapolis, Minn.; náčelnice Božena Smolíková, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Josef Zajíček, Hopkins, Minn.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex. Starosta Václav Kraft, 4250 S. Fitzhugh Ave.; jednatelka Venuše Kučerová, 2516 Lawrence St.; pokladník Vilém A. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze každou čtvrtou nedělí o 2. hod. odpoledne v Sokolovně na Carl St.

Technické předsednictvo. Náčelník Václav Kučera, 2516 Lawrence St., Dallas, Tex.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Frant. Rendl, 3614 Carl St., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Starosta Fr. J. Laštůfka, 2116 Hillside Ave., Burlingame, Cal.; místopředseda L. Jirsák; jednatel A. G. Kohoutek, 538 Laidley St., San Francisco, Cal. Schůze se konají v místnosti Sokola, 739 Page St., každý poslední pondělík v měsíci o 8. hod. večerní.

Technické předsednictvo. Náčelník Fr. Víšek, 2336 Browning St., Berkeley, Cal.; místonáčelník B. Pešťál, 739 Page St., San Francisco, Cal.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel a dopisovatel Karel S. Novák, 1422 Franklin St., San Francisco, California.

ŽUPA JIHOZÁPADNÍ, CALDWELL, KANSAS.

Župní výbor. Starosta Jos. Mišák, Freeport, Kans.; náměstek Jan Harant, Bluff City, Kans.; jednatel Karel Volavka, Rt. 3, Caldwell, Kans.; pokladník Josef Škvor, Rt. 3, Caldwell, Kans.

Technické předsednictvo. Náčelník Jan Maruška, Rt. 4, Caldwell, Kans.; náčelnice Helena Mišáková, Freeport, Kans.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Frant. Anton, Rt. 3, Caldwell, Kans.